

LEGE
pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

Art. I - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008, completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.12/2010, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) străin - persoana care nu are cetățenia română sau cetățenia unui alt stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau a Confederației Elvețiene;”

2. La articolul 2, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) rezident pe termen lung - străinul titular al unui permis de ședere pe termen lung sau al unei cărți de rezidență permanentă, acordate în condițiile prezentei ordonanțe de urgență;”

3. La articolul 2, după litera f) se introduce o nouă literă, lit. f¹), cu următorul cuprins:

„f¹) fila separată pentru aplicarea vizei – are sensul stabilit la art.2 pct.8 din Regulamentul (CE) nr.810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind instituirea unui Cod Comunitar de Vize (Codul de vize), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 243 din 15 septembrie 2009, denumit în continuare Codul de vize;”

4. La articolul 2, litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) viza – autorizația, materializată prin aplicarea unui colant pe un document de trecere a frontierei de stat valabil sau, după caz, pe fila separată pentru aplicarea vizei, care conferă titularului dreptul să solicite tranzitul aeroportuar, tranzitul sau șederea temporară pentru o perioadă determinată cu îndeplinirea condițiilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență;”

5. La articolul 2, după litera g) se introduce o nouă literă, lit. g¹), cu următorul cuprins:

„g¹) viza de lungă ședere – viza care dă dreptul titularului să solicite prelungirea dreptului de ședere temporară pentru o perioadă mai mare de 90 de zile, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență;”

6. La articolul 2, litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„i) drept de ședere temporară – dreptul străinului de a rămâne pe teritoriul României pentru o perioadă determinată, în condițiile legii;”

7. La articolul 2, după litera i) se introduce o nouă literă, lit. i¹), cu următorul cuprins:

„i¹) drept de ședere pe termen lung - dreptul acordat străinului de către autoritățile competente, de a rămâne pe teritoriul României pentru o perioadă nedeterminată, în condițiile legii;”

8. La articolul 2, după litera k) se introduce o nouă literă, lit. k¹), cu următorul cuprins:

„k¹) permis de ședere în scop de detașare - documentul de identitate care se eliberează străinului de către Oficiul Român pentru Imigrări, în condițiile legii și atestă dreptul de ședere și de muncă în baza detașării pe teritoriul României;”

9. La articolul 2, după litera o) se introduc două noi litere, lit. p) – y), cu următorul cuprins:

„p) titlu de călătorie – document eliberat în condițiile legii, valabil pentru o singură călătorie, pentru străinii care nu mai sunt în posesia unui document de călătorie valabil;

q) certificat de repatriere – document eliberat de către Oficiul Român pentru Imigrări ce permite ieșirea din țară străinilor incluși în programul de repatriere voluntară asistată;

r) stat Schengen – stat care aplică în totalitate acquis-ul Schengen în domeniul vizelor și imigrației;

s) Cartea Albastră a UE - autorizația care conferă străinului dreptul de ședere și de muncă pe teritoriul României în vederea ocupării unui loc de muncă înalt calificat;

- t) primul stat membru - statul membru care acordă primul „Cartea Albastră a UE”;
- u) ședere ilegală - prezența pe teritoriul României a unui străin, care se află în una din următoarele situații:
 - (i) a trecut sau a încercat să treacă ilegal frontiera de stat a României;
 - (ii) a intrat în România în perioada de interdicție dispusă anterior;
 - (iii) nu mai îndeplinește condițiile de intrare și/sau ședere, prevăzute de prezenta ordonanță de urgență;
- v) îndepărtarea de pe teritoriul României - procesul de întoarcere voluntară sau forțată a unui străin în țara de origine, într-o țară de tranzit stabilită potrivit acordurilor la care România sau Uniunea Europeană sunt părți, sau într-o altă țară terță în care străinul decide să se întoarcă și în care acesta va fi acceptat;
- x) interdicția de intrare - decizia sau orice alt act de natură administrativă sau judiciară prin care se interzice intrarea și șederea pe teritoriul României pentru o perioadă determinată;
- y) riscul sustragerii - existența unor motive care justifică într-un caz particular presupunerea că un străin care face obiectul unei proceduri de îndepărtare se poate sustrage acesteia, motivele putând fi următoarele:
 - (i) străinul a trecut sau a încercat să treacă ilegal frontiera de stat;
 - (ii) străinul nu a respectat obligația de a se prezenta periodic la formațiunea teritorială a Oficiului Român pentru Imigrări care a impus măsura respectivă sau a părăsit raza de competență teritorială a acesteia, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență;
 - (iii) străinul nu face dovada unui spațiu de locuit pe teritoriul României;
 - (iv) străinul nu poate face dovada identității sale;
 - (v) alte motive obiective determinate de conduita străinului.”

10. La articolul 6 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) posedă viză sau permis de ședere acordate în condițiile prezentei ordonanțe de urgență sau, după caz, posedă orice autorizație care conferă titularului drept de tranzit sau de ședere pe teritoriul României în baza actelor normative ale Uniunii Europene, obligatorii și aplicabile pentru România, dacă prin înțelegeri internaționale nu s-a stabilit altfel;”

11. La articolul 6 alineatul (1), litera f) se abrogă.

12. La articolul 6 alineatul (1), litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) pe numele lor nu au fost introduse semnalări în Sistemul de Informații Schengen în scopul refuzării intrării;”

13. Alineatul (3) al articolului 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Străinilor care staționează în zonele de tranzit internațional ale aeroporturilor, în zonele de tranzit la frontiera de stat sau în centrele de cazare care au regimul zonei de tranzit, precum și străinilor îmbarcați pe navele sau ambarcațiunile ancorate în porturi maritime și fluviale ori care se află în tranzit pe Dunăre sau în apele de frontieră, nu li se aplică prevederile prezentei ordonanțe de urgență referitoare la condițiile de intrare și de ședere a străinilor pe teritoriul României.”

14. Alineatul (5) al articolului 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Trecerea frontierei de stat de către străini se poate face și prin alte locuri, în condițiile stabilite în acorduri și înțelegeri bilaterale, sau prin alte puncte de trecere a frontierei, numai cu aprobarea autorității competente.”

15. Alineatul (1) al articolului 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Este interzisă aducerea în România de către companiile de transport aeriene, navale sau terestre a străinilor fără documente de trecere a frontierei, cu documente sau vize false sau falsificate sau ascunși în mijloacele de transport ori care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art.6 alin.(1) lit. a) și b).”

16. La articolul 8 alineatul (2), după litera b) se introduce o nouă literă, lit. b¹), cu următorul cuprins:

„b¹) au încălcat anterior, în mod nejustificat, scopul declarat la obținerea vizei sau, după caz, la intrarea pe teritoriul României, au încălcat regimul vamal, ori au trecut sau au încercat să treacă ilegal frontiera de stat a României;”

17. Alineatele (3) și (4) ale articolului 8 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Organele și instituțiile care dețin date și informații cu privire la existența unor situații de natura celor prevăzute la alin.(1) și (2), pot solicita Inspectoratului General al Poliției de Frontieră sau Oficiului Român pentru Imigrări dispunerea măsurii de nepermitere a intrării în România, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(4) Măsura nepermitterii intrării în România se motivează de organele poliției de frontieră și se comunică imediat persoanei în cauză, utilizând formularul prevăzut în Anexa V partea B din Regulamentul (CE) nr.562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind crearea unui cod comunitar asupra regulilor ce stau la baza liberei circulații a persoanelor peste frontiere (Codul Frontierelor Schengen), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 105 din 13 aprilie 2006, denumit în continuare Codul Frontierelor Schengen, precum și Direcției generale afaceri consulare din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.”

18. Alineatul (2) al articolului 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care părăsirea imediată a punctului de trecere a frontierei de stat de către străinul prevăzut la alin.(1) nu este posibilă, organele poliției de frontieră pot lua măsura cazării acestuia într-un spațiu sau loc amenajat în acest scop în zona de tranzit, pus la dispoziție de administratorul punctului de trecere a frontierei sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil, într-o altă locație stabilită în afara punctului de trecere a frontierei, cu regim de zonă de tranzit, până la încetarea motivelor care fac imposibilă plecarea acestuia, dar nu mai mult de 24 de ore de la data cazării.”

19. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 10

Documentele în baza cărora se poate trece frontiera de stat

(1) Trecerea frontierei de stat prin punctele de trecere a frontierei sau alte locuri stabilite pentru trecerea frontierei se face numai pe baza documentelor acceptate de statul român, potrivit acordurilor internaționale la care România este parte sau normelor europene în materie, pentru trecerea frontierei.

(2) Străinii incluși, ca însoțitori, într-un document de trecere a frontierei de stat aparținând altei persoane pot intra sau ieși în/din România numai împreună cu titularul acestuia.

(3) Ministerul Afacerilor Externe, cu avizul Ministerului Administrației și Internelor, întocmește și actualizează anual lista cuprinzând documentele de trecere a frontierei de stat acceptate de statul român pentru intrarea în țară, emise de statele sau entitățile internaționale, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(4) Din considerente umanitare sau în aplicarea unor acorduri ori înțelegeri internaționale la care România este parte, Guvernul României poate aproba, prin hotărâre, exceptarea de la obligativitatea deținerii documentelor de trecere a frontierei.”

20. Alineatul (2) al articolului 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care prin convențiile internaționale sau actele normative prin care se desființează unilateral regimul de vize nu este prevăzută perioada de ședere, străinilor care nu au obligația obținerii vizei pentru a intra în România li se permite accesul pe teritoriul statului român și pot să rămână maxim 3 luni în decurs de 6 luni, începând cu data primei intrări în țară.”

21. Alineatul (1) al articolului 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Străinul intrat legal pe teritoriul României, precum și persoana care îl găzduiește au obligația să anunțe despre aceasta organul de poliție competent teritorial, în termen de 3 zile de la data intrării și, respectiv, a găzduirii.”

22. La articolul 13 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) prelungirea valabilității sau schimbarea documentului de trecere a frontierei de stat.”

23. Alineatul (2) al articolului 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În situațiile prevăzute la alin.(1) organele competente din cadrul Ministerului Administrației și Internelor vor pune în aplicare măsura de a nu permite ieșirea de pe teritoriul României, numai în baza documentelor încheiate de procuror, de instanțele de judecată sau de organele prevăzute de lege care au atribuții de punere în executare a pedepsei închisorii, în acest sens sau care conțin o asemenea măsură și sunt transmise pentru punere în aplicare.”

24. Alineatul (3) al articolului 15 se abrogă.

25. Alineatul (4) al articolului 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Punerea în aplicare a măsurii se realizează, în toate cazurile, prin instituirea consemnului nominal la frontieră de către organele poliției de frontieră.”

26. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 16

Încetarea măsurii de nepermitere a ieșirii

„Încetarea măsurii de nepermitere a ieșirii se face prin anularea consemnului nominal la solicitarea scrisă a autorității publice căreia îi revine o astfel de competență potrivit legii, pentru cazurile prevăzute la art. 15, alin. (1).”

27. După alineatul (1) al articolului 16³ se introduce un nou alineat, alin.(1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Minorii înscriși în pașapoartele titularilor de permise de mic trafic pot trece frontiera în cadrul regimului de mic trafic fără a mai fi nevoie de un permis de mic trafic personal.”

28. La articolul 16⁴ alineatul (3), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) străinii au încălcat reglementările vamale sau au trecut ori au încercat să treacă ilegal frontiera de stat;”

29. La articolul 20 după litera d) punctul (iv), se introduce un nou punct, pct. (iv¹), cu următorul cuprins:

„(iv¹) detașare, identificată prin simbolul D/DT.”

30. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Viza de tranzit aeroportuar se acordă în situațiile prevăzute la art.3 din Codul de vize.

(2) Incidența situațiilor prevăzute la art.3 alin.(2) din Codul de vize se stabilește prin ordin comun al ministrului afacerilor externe și al ministrului administrației și internelor, care se publică în Monitorul Oficial al României.

(3) Ministerul Afacerilor Externe informează Comisia Europeană cu privire la emiterea, respectiv abrogarea ordinului comun prevăzut la alin.(2).”

31. Alineatul (2) al articolului 23 se abrogă.

32. La articolul 23 alineatul (4), literele d) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) afaceri - pentru străinul care intenționează să călătorească în România în scopuri economice sau comerciale, pentru contracte ori tratative, pentru amplasarea, punerea în funcțiune sau verificarea folosirii și funcționării bunurilor achiziționate ori vândute în cadrul contractelor comerciale și de cooperare industrială, pentru instruirea personalului în acest sens, precum și pentru străinul care este sau urmează să devină asociat ori acționar al unei societăți comerciale din România;

f) activități sportive - pentru străinul care urmează să intre în România pe o durată de timp limitată, în vederea participării la activități sportive ocazionale;”

33. La articolul 24 alineatul (1), după litera d) se introduce o nouă literă, lit. d¹), cu următorul cuprins:

„(d¹) detașare – străinilor calificați, angajați ai unei persoane juridice străine, care pot să desfășoare activități pe teritoriul României, în următoarele situații: sunt detașați pe teritoriul României în numele întreprinderii și sub coordonarea acesteia, în cadrul unui contract încheiat între întreprinderea care face detașarea și beneficiarul prestării de servicii care își desfășoară activitatea în România, sunt detașați la o unitate situată pe teritoriul României sau la o întreprindere care aparține unui grup de întreprinderi situate pe teritoriul României;”

34. Alineatul (9) al articolului 30 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) Oficiul Român pentru Imigrări emite avizul prevăzut la alin.(7) în termen de până la 30 de zile de la data primirii solicitării Ministerului Afacerilor Externe. În cazuri temeinic justificate, când este necesară o examinare mai aprofundată a cererii, termenul poate fi prelungit cu 15 zile.”

35. Articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 32

Acordarea vizei de către organele poliției de frontieră

Organele poliției de frontieră aplică prevederile art.35 și 36 din Codul de vize pentru acordarea, cu titlu de excepție, în punctele de trecere a frontierei de stat, a vizelor de scurtă ședere și a vizelor de tranzit.”

36. Alineatul (1) al articolului 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Viza poate fi anulată sau revocată în străinătate, de către misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României, iar în țară de către organele poliției de frontieră, cu ocazia controlului pentru trecerea frontierei de stat sau cu ocazia depistării persoanelor care au trecut sau au încercat să treacă ilegal frontiera de stat, ori de către Oficiul Român pentru Imigrări, atunci când străinii se află pe teritoriul statului român. Punerea în executare a măsurii

anulării sau revocării vizei în țară se face de către organele poliției de frontieră ori, după caz, ale Oficiului Român pentru Imigrări.”

37. La articolul 33 alineatul (2), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(d) străinii au încălcat reglementările vamale ori au trecut sau au încercat să treacă ilegal frontiera de stat.”

38. La articolul 33 alineatul (2), după litera d) se introduce o nouă literă, lit. e), cu următorul cuprins:

„e) străinii au intrat în România în perioada de interdicție, dispusă anterior.”

39. La articolul 33 alineatul (3), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins :

„c) după acordarea vizei, împotriva străinului a fost dispusă măsura interzicerii intrării în România sau au fost declarați indezirabili.”

40. După alineatul (4) al articolului 33 se introduce un nou alineat, alin.(4¹) cu următorul cuprins:

„(4¹) Decizia de anulare sau, după caz, de revocare dispusă de misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României ori, după caz, de organele poliției de frontieră poate fi contestată în condițiile legii contenciosului administrativ. Decizia de anulare sau de revocare dispusă de către Oficiul Român pentru Imigrări poate fi contestată în condițiile art.84 din prezenta ordonanță de urgență.”

41. Alineatul (5) al articolului 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Dacă o viză este anulată sau revocată se aplică o ștampilă cu mențiunea „ANULAT” sau „REVOCAT”, iar elementul optic variabil al autocolantului de viză, elementul de securitate „efect de imagine latentă”, precum și termenul „viză” se anulează prin hașurare.”

42. Art. 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Viza de tranzit aeroportuar se acordă de misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României, cu aprobarea prealabilă a Direcției generale afaceri consulare din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, în condițiile existenței vizei unui stat terț care permite străinilor continuarea călătoriei. Această viză se poate acorda în condițiile prezentării biletului de avion valabil până la destinație și permite străinilor rămânerea în zona aeroportuară cel mult 5 zile.
(2) Acest tip de viză nu este necesar în cazurile prevăzute la art.3 alin.(5) din Codul de vize.”

43. La articolul 36 alineatul (1) litera f), punctul (iii) se abrogă.

44. La articolul 36 alineatul (1) litera g), punctul (iii) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(iii) dovada mijloacelor de întreținere în cuantum de 50 euro/zi ori echivalentul în valută convertibilă, pentru întreaga perioadă, dar nu mai puțin de 500 euro ori echivalentul în valută convertibilă.”

45. La articolul 38 alineatul (1), partea introductivă a literei a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) vizită - pot face invitații cetățenii români, cetățenii unui alt stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European, cetățenii Confederației Elvețiene sau străinii posesori ai unui document care atestă rezidența sau șederea pe teritoriul României, cu prezentarea, după caz, a următoarelor documente:”

46. La articolul 38 alineatul (1) litera a), punctul (i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(i) cartea de identitate sau pașaportul pentru cetățenii români, cartea de identitate sau pașaportul și certificatul de înregistrare, cartea de rezidență sau cartea de rezidență permanentă pentru cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene și ale Spațiului Economic European, cartea de identitate sau pașaportul și permisul de ședere eliberat de autoritățile române pentru cetățenii Confederației Elvețiene și pașaportul și permisul de ședere pentru străini, în original și în copie;”

47. La articolul 38 alineatul (1) litera b), punctul (ii) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(ii) certificat constatator eliberat de Oficiul Național al Registrului Comerțului și, după caz, împuternicirea din partea societății comerciale pentru persoana desemnată să invite în numele acesteia.”

48. La articolul 38 alineatul (1) litera c), punctul (i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(i) actele de înființare ale persoanei juridice care face invitația;”

49. La articolul 38 alineatul (1) litera c), punctul (ii) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(ii) certificat constatator eliberat de Oficiul Național al Registrului Comerțului și, după caz, împuternicirea din partea societății comerciale pentru persoana desemnată să invite în numele acesteia.”

50. La articolul 40 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) străinul minor al cărui părinte este beneficiar al statutului de refugiat sau are protecție subsidiară ori se află în posesia unui permis de ședere în România, cu condiția ca acesta să fie valabil cel puțin 90 de zile de la data acordării vizei de intrare;”

51. La articolul 40 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) soțul/soția și părinții străinului beneficiar al statutului de refugiat sau care are protecție subsidiară ori care se află în posesia unui permis de ședere în România, cu condiția ca acesta să fie valabil cel puțin 90 de zile de la data acordării vizei de intrare;”

52. La articolul 40 alineatul (2), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) străinii care urmează să vină în România în scop de afaceri, la solicitarea autorităților administrative, precum și a societăților comerciale, care sunt înscrise pe listele contribuabililor la bugetul de stat, stabilite de Agenția Națională de Administrare Fiscală și care își asumă, printr-o scrisoare de garanție adresată în original Centrului Național de Vize, obligația suportării cheltuielilor privind asistența materială, medicală și a celor de îndepărtare;”

53. La articolul 40 alineatul (2), după litera k) se adaugă o nouă literă, lit. l) cu următorul cuprins:

„l) Părinții elevilor sau studenților străini, acceptați la studii în România, care sosesc în vederea primei instalări a acestora, sub rezerva prezentării unui document emis la nivelul autorităților publice locale din statul de origine, purtând însemne de autoritate și care să ateste legătura de rudenie.”

54. La articolul 43 alineatul (5), după litera c) se introduce o nouă literă, lit. d), cu următorul cuprins:

„d) dovada asigurării condițiilor de cazare.”

55. Articolul 44 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 44

Viza de lungă ședere pentru angajare în muncă

(1) Viza de lungă ședere pentru angajare în muncă se acordă străinilor pe baza autorizației de muncă eliberată de Oficiul Român pentru Imigrări în condițiile legii, cu excepția autorizației de muncă pentru lucrători detașați.

(2) Solicitarea de viză trebuie să fie însoțită de următoarele documente:

a) copia autorizației de muncă, eliberată de Oficiul Român pentru Imigrări sau, după caz, documente prin care să se facă dovada că solicitantul se încadrează în categoriile prevăzute de alin.(3);

b) dovada mijloacelor de întreținere la nivelul salariului minim brut garantat în plată pentru întreaga perioadă înscrisă în viză;

c) certificat de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică, eliberat de autoritățile din statul de domiciliu sau de reședință;

d) asigurarea medicală pe perioada valabilității vizei.

(3) Viza de lungă ședere pentru angajare în muncă se acordă și următoarelor categorii de străini care pot fi încadrați în muncă sau pot presta muncă la persoane fizice sau juridice din România fără autorizație de muncă:

a) străinilor al căror acces fără autorizație de muncă pe piața muncii din România este stabilit în textul acordurilor, convențiilor sau înțelegerilor la care România este parte;

b) străinilor care desfășoară activități didactice, științifice sau alte categorii de activități specifice cu caracter temporar în instituții de profil acreditate din România, în baza unor acorduri bilaterale sau în baza ordinului ministrului de resort;

c) străinilor care urmează să desfășoare pe teritoriul României activități temporare solicitate de ministere ori de alte organe ale administrației publice centrale sau locale ori de autorități administrative autonome;

d) străinilor care sunt numiți șefi de filială, reprezentanță sau de sucursală ai unei companii de pe teritoriul României care are sediul în străinătate, iar la data solicitării nu sunt asociați, acționari sau administratori la o persoană juridică română.

(4) Străinul poate solicita viza de lungă ședere pentru angajare în muncă în termen de 60 de zile de la eliberarea autorizației de muncă. Viza se aprobă de Centrul Național de Vize, în termen de 10 zile de la depunerea cererii de eliberare a vizei, fără a mai fi necesară obținerea avizului prevăzut la art. 30 alin.(7).

(5) Pentru străinii prevăzuți la alin.(3) este necesară obținerea avizului Oficiului Român pentru Imigrări prevăzut la art.30 alin.(7).”

56. După articolul 44 se introduce un nou articol, art. 44¹, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 44¹

Viza de lungă ședere pentru detașare

(1) Viza de lungă ședere pentru detașare se acordă străinilor pe baza autorizației de muncă pentru lucrători detașați, eliberată de Oficiul Român pentru Imigrări, în condițiile legii.

(2) Viza de lungă ședere pentru detașare se acordă și străinilor angajați ai persoanelor juridice cu sediul în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European ori în Confederația Elvețiană, detașați în România, posesori ai unui permis de ședere din acel stat, care pot fi încadrați în muncă sau pot presta muncă la persoane fizice sau juridice din România fără autorizație de muncă.

(3) Prevederile art.44 alin. (2) și (4) se aplică în mod corespunzător.

(4) Pentru străinii prevăzuți la alin.(2) este necesară obținerea avizului Oficiului Român pentru Imigrări prevăzut la art.30 alin.(7).”

57. Alineatul (5) al articolului 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Străinii bursieri ai statului român nu sunt obligați să prezinte documentele prevăzute la alin.(3) lit. a) pct. (ii) și (iii), iar cei de origine română nu sunt obligați să prezinte documentele prevăzute la alin. (3) lit. a) pct. (iii).”

58. Alineatul (1) al articolului 46 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Sponsorul posesor al unui permis de ședere temporară valabil un an, al unei Cărți Albastre a UE, al unui permis de ședere permanentă sau beneficiar al statutului de refugiat ori al protecției subsidiare poate solicita reîntregirea familiei pentru:

a) soț/soție;

b) copiii minori necăsătoriți ai sponsorului sau ai soțului/soției, inclusiv cei adoptați și care se află în întreținerea efectivă a sponsorului sau a soțului/soției.”

59. Alineatul (4) al articolului 46 se abrogă.

60. Alineatul (5) al articolului 46 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Străinii beneficiari ai statutului de refugiat sau ai protecției subsidiare pot solicita reîntregirea familiei pentru soț/soție numai dacă data la care a fost încheiată căsătoria este anterioară obținerii uneia dintre aceste forme de protecție. Fac excepție cei care la data dobândirii statutului de refugiat sau a protecției subsidiare erau minori.”

61. Alineatul (6) al articolului 46 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Străinii prevăzuți la alin.(1), titulari ai unui drept de ședere pentru desfășurarea unei activități de cercetare științifică și străinii posesori ai Cărții Albastre a UE pot solicita reîntregirea familiei chiar dacă valabilitatea permisului de ședere este mai mică de un an.”

62. La articolul 46 alineatul (7), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) dovada deținerii legale a spațiului de locuit pentru o locuință considerată normală pentru o familie similară în România.”

63. La articolul 46 alineatul (7), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) asigurarea socială de sănătate a solicitantului.”

64. La articolul 46 alineatul (7), după litera f) se introduc literele g) și h), cu următorul cuprins:

„g) declarația scrisă a persoanei care deține împreună cu sponsorul custodia comună a copilului pentru care se solicită reîntregirea familiei, din care să rezulte consimțământul ca acesta să locuiască împreună cu sponsorul pe teritoriul României;

h) copia documentului de călătorie al membrului de familie pentru care se solicită reîntregirea familiei.”

65. Alineatul (8) al articolului 46 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) În cazul în care există dubii cu privire la încheierea căsătoriei ori legătura de rudenie, Oficiul Român pentru Imigrări poate solicita și alte dovezi pentru stabilirea acestora.”

66. La articolul 46 alineatul (9), după litera c) se introduce o nouă literă, lit. d) cu următorul cuprins:

„d) persoana pentru care se solicită reîntregirea îndeplinește condițiile prevăzute la art.6 alin.(1) lit. a), e) și h);”

67. Alineatul (12) al articolului 46 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(12) Aprobarea cererii se comunică în scris solicitantului, în vederea transmiterii acesteia membrilor de familie interesați, care o prezintă la misiunea diplomatică sau la oficiul consular în termen de 60 de zile de la data emiterii, odată cu cererea de acordare a vizei de lungă ședere pentru reîntregirea familiei.”

68. La articolul 46 alineatul (16), după litera d) se introduc două noi litere, lit. e) și f), cu următorul cuprins:

„e) străinul părinte al cetățeanului român minor, dacă face dovada faptului că minorul se află în întreținerea sa sau că există obligația plății pensiei de întreținere, obligație pe care străinul și-o îndeplinește cu regularitate;
f) străinii, membrii de familie ai cetățenilor români, care fac dovada că sunt înregistrați cu drept de rezidență în alt stat membru în această calitate.”

69. Alineatul (17) al articolului 46 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(17) Solicitarea de viză depusă de persoanele prevăzute la alin.(16) lit.a) - e) va fi însoțită de certificatul de căsătorie eliberat de autoritățile române sau transcris în condițiile legii ori, după caz, de dovada existenței legăturii de rudenie sau a calității de partener.”

70. După alineatul (17) al articolului 46 se introduce un nou alineat, alin.(17¹), cu următorul cuprins:

„(17¹) Solicitarea de viză depusă de persoanele prevăzute la alin.(16) lit. f) va fi însoțită de documente care să ateste că sunt înregistrați cu drept de rezidență în alt stat membru, în calitate de membru de familie al cetățeanului român.”

71. Alineatul (19) al articolului 46 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(19) Acordarea vizei de lungă ședere pentru reîntregirea familiei poate fi refuzată atunci când solicitarea se întemeiază pe o căsătorie de conveniență constatată anterior, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență sau când se constată existența unei stări de bigamie sau poligamie.”

72. La articolul 47, litera (a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) existența avizului Ministerului Culturii și Patrimoniului Național ori, după caz, al Comisiei interdepartamentale pentru coordonarea și sprijinirea activităților umanitare din cadrul Ministerului Sănătății. Avizele se acordă străinilor care desfășoară activități similare în țara de origine sau de reședință.”

73. La articolul 49 alineatul (1), literele a) și b) se abrogă.

74. La articolul 49 alineatul (1), litera (d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) celor care solicită intrarea pe teritoriul României în scopul formării profesionale neremunerate în cadrul unui furnizor de pregătire profesională acreditat ori în cadrul unei întreprinderi din sectorul public sau privat, autorizate în condițiile legii să desfășoare astfel de activități, dacă fac dovada că îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

(i) au încheiat un contract de formare pentru participarea neremunerată la o formă de pregătire în cadrul unui furnizor de pregătire profesională acreditat ori în cadrul unei întreprinderi din sectorul public sau privat, autorizate în condițiile legii să desfășoare astfel de activități;

(ii) dispun de mijloace de întreținere în cuantum de cel puțin salariul mediu brut pe economie lunar pentru întreaga perioadă înscrisă în viză;

(iii) au încuviințarea părinților sau a tutorelui cu privire la șederea pe teritoriul României în acest scop, dacă străinul este minor.”

75. La articolul 50 alineatul (2), litera (d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) solicită acordarea sau prelungirea dreptului de ședere pentru același scop pentru care i s-a acordat viza sau i s-a prelungit dreptul de ședere în baza căruia se află pe teritoriul României, cu excepția membrilor de familie ai cetățeanului român sau ai cetățeanului străin beneficiar al unui drept de ședere pe termen lung, dacă solicită prelungirea dreptului de ședere temporară pentru reîntregirea familiei, precum și a solicitanților unei Cărți Albastre a UE;”

76. La articolul 50 alineatul (2), litera (f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) face dovada deținerii legale a spațiului de locuit și locuiește efectiv la adresa la care declară că are reședința pe teritoriul României. În cazul străinilor care beneficiază de un drept de ședere pentru reîntregirea familiei, dovada deținerii legale a spațiului de locuit se poate face de către sponsorul sau cetățeanul român ai căror membrii de familie sunt și cu care aceștia locuiesc efectiv.”

77. După alineatul (4) al articolului 50 se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

„(5) Aprobarea eliberării Cărții Albastre a UE va fi comunicată de către Oficiul Român pentru Imigrări, în scris, primului stat membru, în termen de 30 de zile de la data emiterii documentului, atunci când România este al doilea stat membru.”

78. După alineatul (4) al articolului 51 se introduc două noi alineate, alin.(4¹) și (4²), cu următorul cuprins:

„(4¹) Cererea de eliberare a unei Cărți Albastre a UE se soluționează în termen de 30 de zile de la data depunerii acesteia.

(4²) În cazul în care informațiile sau documentele furnizate, pe care se întemeiază cererea, sunt necorespunzătoare, Oficiul Român pentru Imigrări îi comunică solicitantului informațiile suplimentare cerute și stabilește un termen de 30 zile pentru trimiterea acestora. Termenul prevăzut la alin.(4¹) se suspendă până la primirea de către Oficiul Român pentru Imigrări a informațiilor sau a documentelor suplimentare necesare. Dacă nu au fost furnizate informații sau documente suplimentare până la termenul prevăzut, solicitarea poate fi respinsă.”

79. Alineatul (6) al articolului 51 se modifică și va avea următorul cuprins:

„6) Dacă este necesar, solicitantul poate fi chemat la interviu. Neprezentarea la interviu constituie motiv de refuz al prelungirii dreptului de ședere, cu excepția cazurilor în care solicitantul face dovada că neprezentarea se datorează unor motive independente de voința acestuia.”

80. După alineatul (6) al articolului 51 se introduc două noi alineate, alin.(7) și (8), cu următorul cuprins:

„(7) În situația solicitării prelungirii dreptului de ședere în scopul reîntregirii familiei, interviul prevăzut la alin.(6) va fi susținut de către ambii soți.

(8) Cererea de prelungire a dreptului de ședere formulată de posesorul Cărții Albastre a UE obținută într-un alt stat membru, se soluționează în termen de 15 zile de la data primirii cererii.”

81. După alineatul (1) al articolului 52 se introduc două noi alineate, alin.(1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) Cererea de acordare a Cărții Albastre a UE se refuză când solicitantul nu are resurse suficiente pentru întreținerea sa și a familiei sale la nivelul salariului minim brut garantat în plată.

(1²) Cererea de acordare a Cărții Albastre a UE se refuză dacă solicitantul nu și-a comunicat adresa de reședință.”

82. La articolul 55 alineatul (3), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) document eliberat de Centrul pentru Promovarea Comerțului și Investițiilor Străine, care să ateste că activitatea se desfășoară în conformitate cu planul de afaceri.”

83. La articolul 55 alineatul (3), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) certificatul constatator, din care să rezulte calitatea solicitantului, denumirea, sediul social și obiectul principal de activitate al societății comerciale, mențiunile efectuate la comunicarea instanțelor de judecată, durata de funcționare a societății comerciale, principalii indicatori economico-financiari, respectiv, total active imobilizate, cifra de afaceri, profit net sau pierderi, număr mediu de salariați.”

84. La articolul 55 alineatul (3), litera e) se abrogă.

85. La articolul 55 alineatul (3), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) adeverință eliberată de inspectoratul teritorial de muncă, din care să rezulte numărul persoanelor angajate.”

86. Alineatul (5) al articolului 55 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Dreptul de ședere temporară în acest scop se prelungește succesiv pentru perioade de până la un an, iar în cazul străinilor care fac dovada că au efectuat investiții de minimum 500.000 de euro sau că au creat peste 50 de locuri de muncă cu normă întreagă, dreptul de ședere se prelungește pe perioade de 3 ani.”

87. Articolul 56 se modifică și va avea următorul cuprins:

Prelungirea dreptului de ședere temporară în scop de muncă sau detașare

(1) Străinilor intrați în România în scopul angajării în muncă, posesori ai unei autorizații valabile de muncă pentru lucrători permanenți, lucrători sezonieri, lucrători stagiați, sportivi, nominală, pentru lucrători transfrontalieri sau pentru lucrători înalt calificați li se prelungește dreptul de ședere temporară dacă prezintă următoarele documente:

a) contractul individual de muncă cu normă întreagă, vizat de Inspectoratul Teritorial de Muncă, din care să rezulte faptul că salariul înscris este cel puțin la nivelul salariului mediu brut pe economie. În cazul lucrătorilor înalt calificați, acesta va fi la nivelul de cel puțin patru ori salariul mediu brut pe economie;

b) actul medical de atestare a stării de sănătate, din care să rezulte că străinul este apt pentru a fi încadrat în muncă.

(2) Străinilor intrați în România în scopul detașării, posesori ai unei autorizații valabile de muncă pentru lucrători detașați, li se prelungește dreptul de ședere temporară dacă prezintă următoarele documente:

a) decizia de detașare, tradusă și legalizată;

b) dovada deținerii mijloacelor de întreținere cel puțin la nivelul salariului mediu brut pe economie;

(3) Străinilor angajați ai persoanelor juridice cu sediul pe teritoriul unuia dintre statele membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European ori pe teritoriul Confederației Elvețiene-detașați în România, li se prelungește dreptul de ședere temporară dacă prezintă următoarele documente:

a) decizia de detașare tradusă și legalizată;

b) permisul de ședere eliberat de statul în care își are sediul angajatorul, în original și în copie;

c) dovada deținerii mijloacelor de întreținere cel puțin la nivelul salariului mediu brut pe economie.

(4) Dreptul de ședere al străinilor detașați poate fi prelungit pentru o perioadă de până la un an într-un interval de cinci ani.

(5) Prelungirile ulterioare ale dreptului de ședere temporară în scop de muncă se acordă dacă străinul prezintă documentele prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), precum și certificatul de atestare fiscală emis de administrația finanțelor publice în a cărei rază teritorială își are sediul angajatorul din care să rezulte că nu are datorii la bugetul de stat la sfârșitul trimestrului încheiat anterior depunerii cererii.

(6) Dreptul de ședere temporară se prelungește pentru o perioadă egală cu perioada de valabilitate a contractului de muncă, dar nu mai mult de un an.

(7) Prelungirea dreptului de ședere pentru străinii prevăzuți la art.44 alin.(3) se acordă numai dacă aceștia prezintă documentele prevăzute la art.56 alin.(1) lit. a) și b) și, după caz, a celor prevăzute la art.56 alin.(3) lit. a) - c).

(8) Străinii posesori ai unei autorizații de muncă obținute în condițiile art.60 alin.(1), care și-au finalizat studiile, pot solicita prelungirea dreptului de ședere în scop de muncă, fără obligativitatea obținerii unei vize de lungă ședere în acest scop, cu condiția continuării raporturilor de muncă cu același angajator, în baza unui contract de muncă cu normă întreagă.

(9) Prelungirea dreptului de ședere al străinilor titulari ai unei Cărți Albastre a UE se acordă pe perioada contractului de muncă, plus trei luni, dar nu mai mult de doi ani.”

88. După alineatul (1) al articolului 58 se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Străinilor care nu au absolvit studiile în perioada acordată inițial li se poate aproba prelungirea ulterioară a dreptului de ședere, în scopul finalizării studiilor, pentru o perioadă de maxim un an.”

89. Alineatul (2) al articolului 60 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Angajarea în muncă se face numai în baza unei autorizații de muncă eliberată în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.56/2007 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.424 din 26 iunie 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.134/2008.”

90. La articolul 62 alineatul (3), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) pentru rudele de gradul I în linie ascendentă ale cetățeanului român sau ale soțului/soției acestuia, dacă prezintă documente din care să rezulte existența legăturii de rudenie. În situația în care străinul este părinte al unui minor cetățean român, acesta trebuie să facă dovada faptului că minorul se află în întreținerea sa sau că există obligația plății pensiei de întreținere, obligație pe care străinul și-o îndeplinește cu regularitate.”

91. După alineatul (3) al articolului 62 se introduc două noi alineate, alin.(3¹) și (3²), cu următorul cuprins:

(3¹) Dacă după 18 luni de ședere legală în primul stat membru ca posesor de Carte Albastră a UE, străinul se mută în România în vederea ocupării unui loc de muncă înalt calificat, membrilor de familie ai acestuia care solicită

reîntregirea li se poate prelungi dreptul de ședere conform prevederilor alin.(3) lit. a) și b), cu obligația de a prezenta și permisul de ședere eliberat de primul stat membru.

(3²) Străinilor membrii de familie ai cetățenilor români care au fost înregistrați cu drept de rezidență în alt stat membru în această calitate, li se poate prelungi dreptul de ședere dacă:

a) fac dovada că au fost înregistrați cu drept de rezidență în alt stat membru în calitate de membru de familie al cetățeanului român cu domiciliul sau reședința în România;

b) dețin una din următoarele calități:

(i) soț sau soție;

(ii) descendenți direcți ai cetățeanului român, ai soțului/soției sau ai persoanei prevăzute la pct.(v), care nu au împlinit vârsta de 21 de ani sau care se află în întreținerea acestora;

(iii) ascendenți direcți ai cetățeanului român, ai soțului/soției sau ai persoanei prevăzute la pct.(v), care se află în întreținerea acestora;

(iv) orice alt membru de familie care se află în întreținerea sau gospodărește împreună cu cetățeanul român ori se află în situația în care, din motive medicale grave, este necesară asistența personală a acestuia;

(v) persoană care conviețuiește cu cetățeanul român, dacă parteneriatul este înregistrat conform legii din statul membru sau, în cazul în care parteneriatul nu este înregistrat, relația de conviețuire poate fi dovedită.

c) la depunerea cererii, străinul prezintă următoarele documente:

(i) pașaport valabil;

(ii) documentele de stare civilă care atestă existența căsătoriei sau a legăturii de rudenie, în condițiile prevăzute de lege, sau alte documente care atestă una dintre calitățile prevăzute la lit. b) pct.(iv) și pct.(v);

(iii) documente care să ateste că au fost înregistrați cu drept de rezidență în alt stat membru în calitate de membru de familie al cetățeanului român;

(iv) cartea de identitate a cetățeanului român al cărui membru de familie este străinul.”

92. Alineatul (4) al articolului 62 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Nu se acordă prelungirea dreptului de ședere atunci când se constată:

(i) existența unei stări de bigamie sau de poligamie;

(ii) că cei doi soți nu mai au împreună o relație conjugală sau o relație de familie efectivă, pe teritoriul României.”

93. După alineatul (5) al articolului 62 se introduce un nou alineat, alin.(5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Membrului de familie al cetățeanului român cu domiciliul în străinătate i se prelungește dreptul de ședere temporară pe o perioadă care nu depășește perioada de valabilitate a cărții provizorii de identitate a cetățeanului român.”

94. Alineatul (6) al articolului 62 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Prelungirea dreptului de ședere temporară pentru străinii prevăzuți la alin. (3) și (3²) se efectuează cu scutire de la plata taxelor consulare.”

95. La articolul 63 alineatul (2), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) Soții sunt inconsecvenți ori există neconcordanțe în declararea datelor cu caracter personal, a circumstanțelor în care s-au cunoscut ori a altor informații relevante despre aceștia.”

96. Articolul 64 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 64

Dreptul de ședere temporară acordat membrilor de familie în mod independent

(1) Dreptul de ședere temporară se acordă în mod independent, la cerere, străinului care îndeplinește următoarele condiții:

a) este posesorul unui permis de ședere temporară/carte de rezidență acordat/acordată în scopul reîntregirii familiei;

b) a avut drept de ședere temporară în scopul reîntregirii familiei în ultimii 5 ani anteriori depunerii cererii. În cazul membrilor de familie ai posesorilor de Cărți Albastre ale UE, perioada de 5 ani poate fi calculată prin cumulul perioadelor de ședere ale acestora în diferite state membre.

(2) Străinul este exceptat, la cerere, de la îndeplinirea condiției prevăzute la alin.(1) lit. b) în următoarele situații:

a) a fost pronunțată desfacerea căsătoriei;

b) a încetat relația de parteneriat;

c) sponsorul/cetățeanul român a decedat;

d) a devenit major sau a împlinit vârsta de 21 de ani, în situația în care este membru de familie al unui cetățean român.

(3) În vederea acordării dreptului de ședere solicitantul va prezenta suplimentar, după caz, hotărârea judecătorească de desfacere a căsătoriei, declarația notarială pe proprie răspundere de încetare a parteneriatului, certificatul de deces sau certificatul de naștere.

(4) Dreptul de ședere prevăzut la alin.(1) și (2) se prelungește pentru o perioadă de până la 6 luni, termen ce curge de la producerea uneia dintre situațiile prevăzute la alin.(2).

(5) Prelungirile ulterioare ale dreptului de ședere se acordă în condițiile și pentru scopurile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență, fără a mai fi necesară părăsirea teritoriului României.”

97. La articolul 69 alineatul (1), literele (a) și (b) se abrogă.

98. La articolul 69 alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) străinii care au intrat pe teritoriul României în scopul formării profesionale neremunerate în cadrul unui furnizor de pregătire profesională acreditat ori în cadrul unei întreprinderi din sectorul public sau privat autorizate în condițiile legii să desfășoare astfel de activități cu prezentarea contractului de formare pentru participarea neremunerată la o formă de pregătire profesională.”

99. Alineatul (1) al articolului 70 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Dreptul de ședere pe termen lung se acordă, la cerere, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, pe perioadă nedeterminată, străinilor care sunt titulari ai unui drept de ședere, inclusiv de la data solicitării până la soluționarea acesteia.”

100. La articolul 70 alineatul (2), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) titulari ai dreptului de ședere conferit de viza de scurtă ședere, viza diplomatică sau de serviciu.”

101. La articolul 70 alineatul (3), după litera d) se introduc două noi litere, lit. e) și f), cu următorul cuprins:

„e) la cerere sau la dobândirea cetățeniei române;

f) în cazul absenței de pe teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene pe o perioadă mai mare de 2 ani consecutivi a rezidentului pe termen lung, posesor al unui permis de ședere pe termen lung cu mențiunea „fost posesor de Carte Albastră a UE”, sau a membrilor săi de familie cărora le-a fost acordat statutul de rezident pe termen lung.”

102. Alineatul (4) al articolului 70 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În situația în care, la încetarea dreptului de ședere pe termen lung, străinul se găsește pe teritoriul României, iar prezența acestuia nu constituie o amenințare la adresa ordinii publice sau securității naționale, acesta poate solicita, în termen de 30 de zile, eliberarea unui permis de ședere temporară pentru scopurile și în condițiile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență, mai puțin în situația de încetare a dreptului de ședere pe termen lung prevăzută la alin.(3) lit. a).”

103. După alineatul (5) al articolului 70 se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul conținut:

„(6) Dreptul de ședere pe termen lung al unui fost posesor de Carte Albastră a UE nu încetează în cazul în care străinul poate face dovada că a lipsit de pe teritoriul Uniunii Europene pentru a exercita o activitate economică în calitate de angajat remunerat sau de lucrător independent, pentru a exercita o activitate pe bază de voluntariat sau pentru a studia în țara de origine.”

104. La articolul 71 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) au avut un drept de ședere continuu pe teritoriul României în ultimii 5 ani, anteriori depunerii cererii, astfel:

(i) în această perioadă nu au absentat de pe teritoriul României mai mult de 6 luni consecutive și nu depășesc 10 luni de absență în total;

(ii) în această perioadă împotriva străinului nu a fost dispusă nicio măsură de îndepărtare de pe teritoriul național;

(iii) la stabilirea acestei perioade se ia în calcul jumătate din perioada de ședere în scop de studii;

(iv) la stabilirea acestei perioade nu se ia în calcul dreptul de ședere conferit de viza de scurtă ședere, viza diplomatică sau de serviciu și nici dreptul de ședere obținut pentru desfășurarea de activități ca lucrător sezonier;

(v) această perioadă se poate reduce la 4 ani, în cazul refugiaților recunoscuți de statul român, în funcție de gradul de integrare în societate în condițiile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr.44/2004 privind integrarea socială a străinilor care au dobândit o formă de protecție sau un drept de ședere în România, precum și a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.93 din 31 ianuarie 2004, aprobată cu modificări prin Legea nr.185/2004, cu modificările și completările ulterioare;

(vi) această perioadă se reduce la jumătate, în cazul refugiaților recunoscuți de statul român, căsătoriți de cel puțin 5 ani cu un cetățean român.”

105. După alineatul (4) al articolului 71 se introduce un nou alineat, alin.(5) cu următorul cuprins:

„(5) Dreptul de ședere pe termen lung se acordă posesorilor de Carte Albastră a UE care au avut un drept de ședere continuu pe teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene în ultimii cinci ani anteriori depunerii cererii, în calitate de posesor al Cărții Albastre a UE, din care drept de ședere continuu în ultimii doi ani dinaintea datei de depunere a cererii în cauză, ca posesor al Cărții Albastre a UE, pe teritoriul României dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) în această perioadă nu au absentat de pe teritoriul României mai mult de 12 luni consecutive și nu depășesc 18 luni de absență în total;
- b) în această perioadă împotriva străinului nu a fost dispusă nicio măsură de îndepărtare de pe teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene;
- c) fac dovada deținerii mijloacelor de întreținere la nivelul salariului minim brut garantat în plată, cu excepția străinilor membri de familie ai cetățenilor români;
- d) fac dovada asigurării sociale de sănătate;
- e) fac dovada deținerii legale a spațiului de locuit, în condițiile legii;
- f) cunosc limba română cel puțin la un nivel satisfăcător;
- g) nu prezintă pericol pentru ordinea publică și siguranța națională.”

106. La articolul 77 alineatul (3), după litera a) se introduce o nouă literă, lit. a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) se constată că, după acordarea dreptului de ședere temporară, străinul căsătorit cu un cetățean român a avut o absență de pe teritoriul României pentru mai mult de șase luni în decurs de un an, cu următoarele excepții:

- (i) absența de pe teritoriul României pentru satisfacerea serviciului militar obligatoriu, indiferent de perioadă;
- (ii) absența de pe teritoriul României motivată de starea de graviditate și de naștere;
- (iii) absența de pe teritoriul României din cauza unei boli grave.”

107. La articolul 77 alineatul (3), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) se constată că străinul a trecut sau a încercat să treacă ilegal frontiera de stat sau a încălcat reglementările referitoare la angajarea în muncă a străinilor;”

108. La articolul 77 alineatul (3), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) se constată că străinul suferă de o boală ce pune în pericol sănătatea publică și nu se supune măsurilor de tratament medical stabilite de autoritățile competente. În situația în care boala a survenit ulterior obținerii permisului de ședere temporară, revocarea va fi dispusă doar dacă boala este de natură a împiedica străinul să-și îndeplinească obligațiile instituite în sarcina sa prin dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență.”

109. La articolul 77 alineatul (3), după litera c) se introduc două noi litere, lit. d) și e), cu următorul cuprins:

„(d) se constată că posesorul unei Cărți Albastre a UE nu și-a comunicat adresa de reședință;

(e) posesorul unei Cărți Albastre a UE solicită asistență socială, cu condiția ca acesta să fie informat în prealabil în scris cu privire la acest aspect.”

110. După alineatul (3) al articolului 77 se introduce un nou alineat, alin.(4), cu următorul cuprins:

„(4) Șomajul nu constituie un motiv de revocare a unei Cărți Albastre a UE, în afara cazului în care perioada de șomaj depășește trei luni consecutive sau a cazului în care șomajul survine de mai multe ori în perioada de valabilitate a Cărții Albastre a UE.”

111. La articolul 78, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) de către Poliția de Frontieră Română, străinului care se prezintă la frontieră cu scopul de a intra în România prin înmânarea deciziei de anulare sau revocare emisă de Oficiul Român pentru Imigrări.”

112. Alineatul (1) al articolului 79 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Statul român asigură condițiile pentru integrarea străinilor cărora li s-a acordat un drept de ședere în România, în viața economică, socială și culturală a țării, precum și accesul acestora la sistemul de educație.”

113. Alineatul (1) al articolului 81 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Împotriva străinilor cu ședere ilegală și a foștilor solicitanți de azil, Oficiul Român pentru Imigrări poate dispune măsura returnării de pe teritoriul României.”

114. După alineatul (2) al articolului 81 se introduc trei noi alineate, alin.(3) – (5), cu următorul cuprins:

„(3) Străinul a cărui ședere pe teritoriul României este ilegală dar care beneficiază de un drept de ședere pe teritoriul unui alt stat Schengen, cu excepția străinilor care au fost declarați indezirabili sau împotriva cărora a fost dispusă măsura expulzării, va fi informat în scris să părăsească în termen de 3 zile teritoriul României. În cazul în care acesta nu părăsește teritoriul României, împotriva sa vor fi dispuse măsuri conform alin.(1).

(4) În cazul străinilor a căror ședere este ilegală pe teritoriul României dar care se află într-o procedură de prelungire a dreptului de ședere temporară sau de acordare a dreptului de ședere pe termen lung, Oficiul Român pentru Imigrări, poate decide, în funcție de circumstanțele specifice fiecărui caz, amânarea emiterii deciziei de returnare, până la finalizarea procedurii.

(5) În situația în care data intrării pe teritoriul României nu poate fi stabilită pe baza mențiunilor din documentul de călătorie al străinului, Oficiul Român pentru Imigrări sau Inspectoratul General al Poliției de Frontieră procedează potrivit prevederilor art.11 din Codul Frontierelor Schengen.”

115. Alineatul (2) al articolului 82 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Decizia de returnare se redactează în două exemplare, fiecare în limba română și într-o limbă de circulație internațională și conține motivele de fapt și de drept, precum și informații privind căile de atac posibile.”

116. După alineatul (2) al articolului 82 se introduc două noi alineate, alin.(2¹) și (2²) cu următorul cuprins:

„(2¹) Oficiul Român pentru Imigrări furnizează, la cererea străinului, o traducere scrisă sau orală a principalelor elemente ale deciziei de returnare, inclusiv informații cu privire la căile de atac posibile, în limba pe care acesta o înțelege sau despre care se presupune în mod rezonabil că o înțelege.

(2²) Prevederile alin.(2¹) nu sunt aplicabile străinilor care au trecut ilegal frontiera de stat a României sau a altui stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau a Confederației Elvețiene. În acest caz, odată cu decizia de returnare sub escortă se comunică și o fișă, redactată în 5 limbi dintre cele mai des utilizate sau înțelese de către străinii aflați pe teritoriul României, conținând informații care să explice principalele elemente din formularul standard al deciziei de returnare.”

117. La articolul 82 alineatul (3) litera a), punctul (i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(i) străinul care a fost depistat fără drept de ședere.”

118. La articolul 82 alineatul (3) litera a), punctul (iii) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(iii) foștii solicitanți de azil, pentru care s-a finalizat procedura de azil sau care au renunțat la aceasta.”

119. La articolul 82 alineatul (3), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) în termen de 30 de zile, pentru:

(i) străinul care solicită emiterea unei decizii de returnare înainte de a fi depistat fără drept de ședere;

(ii) străinul căruia i-a fost anulat sau revocat dreptul de ședere temporară ori i-a fost refuzată prelungirea acestui drept;

(iii) străinul căruia i-a fost anulat sau revocat dreptul de ședere temporară pentru desfășurarea de activități comerciale ori i-a fost refuzată prelungirea acestui drept, precum și membrii de familie ai acestuia care au beneficiat de un drept de ședere pentru reîntregirea familiei;

(iv) străinul căruia i-a încetat dreptul de ședere pe termen lung și care nu a solicitat prelungirea dreptului de ședere conform art.70 alin.(4).”

120. La articolul 82 alineatul (3), litera c) se abrogă.

121. După alineatul (3) al articolului 82 se introduce un nou alineat, alin.(3¹) cu următorul cuprins:

„(3¹) În situații temeinic justificate ținând seama de circumstanțele specifice ale fiecărui caz în parte, cum ar fi durata șederii legale, existența copiilor care frecventează școala și existența altor legături familiale, termenul acordat potrivit alin.(3) poate fi prelungit, la cerere, cu până la 30 zile. Prolungirea se comunică în scris străinului.”

122. Alineatul (4) al articolului 82 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Termenele prevăzute la alin.(3) curg de la data la care decizia de returnare i-a fost comunicată străinului, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.”

123. Alineatul (5) al articolului 82 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Străinilor care au trecut sau care au încercat să treacă ilegal frontiera de stat a României, care au intrat în țară în perioada de interdicție dispusă anterior, precum și celor cu ședere ilegală a căror identitate nu a putut fi stabilită, li se emite decizie de returnare sub escortă, care va fi însoțită de luarea în custodie publică, în condițiile prevăzute la art. 97.”

124. Alineatul (3) al articolului 84 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Contestația prevăzută la alin.(1) și (2) suspendă executarea măsurii de îndepărtare, mai puțin în cazurile prevăzute de art.82 alin.(3) lit. b) pct. (i) în care contestația nu suspendă executarea măsurii de îndepărtare.”

125. La articolul 87 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) care au trecut sau care au încercat să treacă ilegal frontiera de stat;”

126. La articolul 87 alineatul (1), după litera d) se introduc două noi litere, lit. e) și f), cu următorul cuprins:

„e) care au intrat în România în perioada de interdicție dispusă anterior;

f) care prezintă un risc de sustragere de la procedura de îndepărtare astfel cum este definit de prezenta ordonanță de urgență.”

127. După alineatul (1) al articolului 88 se introduce un nou alineat, alin.(1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Pe timpul îndepărtării sub escortă se poate utiliza forța numai în cazurile în care aceasta este necesară pentru protejarea vieții sau integrității fizice a personalului din escortă, a străinului sau a altor persoane, împiedicarea producerii de pagube materiale sau pentru îndeplinirea obiectivului îndepărtării sub escortă. Măsurile se aplică cu respectarea demnității străinului, gradual și proporțional cu starea de pericolul ce trebuie înlăturată.”

128. Alineatul (1) al articolului 89 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Străinii prevăzuți la art.87 pot fi îndepărtați sub escortă și în baza acordurilor de readmisie încheiate de Uniunea Europeană sau de România cu alte state terțe, doar în măsura în care dispozițiile acestora le sunt mai favorabile decât prezenta ordonanță de urgență.”

129. Alineatul (3) al articolului 90 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Pe durata realizării măsurilor de îndepărtare, membrii escortei nu sunt înarmați și poartă ținută civilă. Aceștia sunt obligați să respecte legislația statului de tranzit, să folosească forța cu respectarea prevederilor art.88 alin.(1¹), numai atunci când reprezentanții statului de tranzit nu sunt prezenți sau este necesară acordarea de sprijin acestora.”

130. După alineatul (5) al articolului 91 se introduce un nou alineat, alin.(6) cu următorul cuprins:

„(6) La solicitarea organizațiilor și organismelor naționale, internaționale și neguvernamentale cu atribuții în domeniul migrației, Oficiul Român pentru Imigrări furnizează informații privind organizarea unor zboruri comune cu statele membre ale Uniunii Europene în vederea îndepărtării străinilor, asigurând posibilitatea reprezentanților acestora de a supraveghea modul în care se desfășoară aceste zboruri.”

131. Articolul 92 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 92

Interzicerea îndepărtării

(1) Îndepărtarea este interzisă în următoarele cazuri:

a) străinul este minor, iar părinții acestuia au drept de ședere în România;

b) străinul este părinte al unui minor care are cetățenia română, dacă minorul se află în întreținerea acestuia sau dacă există obligația plății pensiei alimentare, obligație pe care străinul și-o îndeplinește cu regularitate;

c) străinul este căsătorit cu un cetățean român, excepție făcând următoarele situații:

- (i) când se constată existența unei căsătorii de conveniență;
 - (ii) când se constată că soții nu mai au o relație conjugală sau o relație de familie efectivă, pe teritoriul României.
- d) străinul este căsătorit cu un alt cetățean străin, care are un drept de ședere pe termen lung pe teritoriul României, iar căsătoria nu este de conveniență;
- e) străinul a depășit vârsta de 80 de ani;
- f) există temeri justificate că viața îi este pusă în pericol ori că va fi supus la tortură, tratamente inumane sau degradante în statul în care urmează să fie trimis.
- (2) Persoanelor prevăzute la alin.(1) li se poate acorda sau, după caz, prelungi dreptul de ședere în România de către Oficiul Român pentru Imigrări, pentru unul dintre scopurile și în condițiile prevăzute la Capitolul IV, fără a mai fi necesară obținerea în prealabil a unei vize de lungă ședere.
- (3) Fac excepție de la prevederile alin.(1) și (2) străinii care constituie un pericol pentru ordinea publică, securitatea națională ori care suferă de o boală care amenință sănătatea publică și refuză să se supună măsurilor stabilite de către autoritățile medicale.”

132. După articolul 92 se introduce un nou articol, art. 92¹, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 92¹

Suspendarea îndepărtării

(1) Punerea în executare a măsurilor de îndepărtare se suspendă în cazul în care străinul:

- a) este părintele unui minor ce urmează cursurile unei instituții de învățământ de stat sau particulare, acreditate potrivit legii, până la finalizarea anului școlar;
 - b) este căsătorit cu un cetățean străin care are permisiunea de a rămâne pe teritoriul României, acordată în condițiile prezentei ordonanțe de urgență sau de către instanțele judecătorești, iar căsătoria nu este de conveniență, până la data la care încetează permisiunea de a rămâne pe teritoriul României;
 - c) se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 15 alin.(1), până la data la care încetează motivele de nepermitere a ieșirii din România;
 - d) are o stare de sănătate care face imposibilă punerea în executare a măsurii de îndepărtare, până la ameliorarea acesteia;
 - e) este minor, persoană cu handicap, persoană în vârstă, femeie gravidă, părinte singur cu copii minori sau persoană care a fost supusă torturii, violului ori altor forme grave de violență psihică, fizică sau sexuală, până la data la care îndepărtarea de pe teritoriul României poate fi realizată cu luarea în considerare a nevoilor speciale ale acestuia.
- (2) Persoanelor prevăzute la alin.(1) li se poate acorda tolerarea rămânerii pe teritoriul României.
- (3) Străinul va fi informat în scris despre suspendarea îndepărtării și acordarea tolerării pe teritoriul României.
- (4) Fac excepție de la prevederile alin.(1) străinii care constituie un pericol pentru ordinea publică, securitatea națională ori care suferă de o boală care amenință sănătatea publică și refuză să se supună măsurilor stabilite de către autoritățile medicale.”

133. Articolul 97 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 97

Luarea în custodie publică a străinilor

- (1) Luarea în custodie publică este o măsură de restrângere temporară a libertății de mișcare pe teritoriul României, dispusă de magistrat împotriva străinului care nu a putut fi îndepărtat sub escortă în termenul prevăzut de lege în una dintre următoarele situații:
- a) există un risc de sustragere de la procedura de îndepărtare;
 - b) străinul nu a respectat termenul de întoarcere voluntară acordat prin decizia de returnare;
 - c) străinul a fost declarat persoană indezirabilă pe teritoriul României;
 - d) străinul evită sau împiedică pregătirea returnării sau procesul de îndepărtare;
 - e) face obiectul măsurii de siguranță a expulzării dispusă de instanța de judecată.
- (2) Măsura de la alin.(1) se dispune de către procurorul anume desemnat din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București, pe o perioadă de 30 de zile, la solicitarea Oficiului Român pentru Imigrări, în vederea îndeplinirii tuturor demersurilor necesare îndepărtării sub escortă.
- (3) Măsura poate fi dispusă și de către instanța de judecată odată cu pronunțarea hotărârii prin care străinul este declarat indezirabil ori se dispune expulzarea acestuia. În acest caz luarea în custodie publică se dispune până la îndepărtarea de pe teritoriul României dar nu mai mult de 18 luni.
- (4) În cazul străinilor care nu au putut fi îndepărtați de pe teritoriul României în termenul de 30 de zile prevăzut la alin.(2), prelungirea măsurii de luare în custodie publică se dispune de către curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află locul de cazare, la solicitarea motivată a Oficiului Român pentru Imigrări. Instanța

trebuie să se pronunțe înainte de expirarea termenului luării în custodie publică, iar hotărârea instanței este irevocabilă.

(5) Perioadele pentru care se poate prelungi măsura luării în custodie publică sunt:

- a) 5 luni în cazul străinilor împotriva cărora a fost dispusă măsura returnării sub escortă;
- b) până la efectuarea expulzării de către organele de poliție, în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, fără ca perioada de custodie publică să depășească 18 luni;
- c) până la data punerii în executare a hotărârii instanței de judecată, în condițiile prevăzute la art.85 alin.(8), fără ca perioada de custodie publică să depășească 18 luni.

(6) Dacă instanța nu poate pronunța o hotărâre în termenul legal prin care să dispună prelungirea duratei luării în custodiei publice din motive neimputabile Oficiului Român pentru Imigrări, dispune cu prioritate față de orice altă măsură, prin încheiere dată în camera de consiliu, fără citarea părților, prelungirea perioadei de luare în custodie publică, fără ca această perioadă să depășească perioada maximă prevăzută la alin.(5). Recursul împotriva încheierii nu este suspensiv de executare.

(7) În cazul străinilor împotriva cărora a fost dispusă prelungirea măsurii de luare în custodie, care nu cooperează cu autoritățile competente în vederea returnării sau pentru care este necesară o perioadă mai îndelungată în vederea obținerii documentului de călătorie, Oficiul Român pentru Imigrări poate solicita la curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află locul de cazare, extinderea perioadei de custodie publică, fără ca această perioadă suplimentară să depășească 12 luni.

(8) Pe perioada în care străinul se află în custodie publică, la intervale de 3 luni, Oficiul Român pentru Imigrări are obligația de a analiza oportunitatea menținerii măsurii dispusă de instanța de judecată, iar străinul poate solicita la curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află locul de cazare, reanalizarea măsurii custodiei publice pentru a constata dacă mai subzistă motivele avute în vedere la instituirea acesteia. Cererea de reanalizare a măsurii custodiei publice se soluționează în termen de 10 zile de la data primirii și nu este suspensivă de executare.

(9) În cazul familiilor cu minori luate în custodie publică, Oficiul Român pentru Imigrări efectuează lunar analiza prevăzută la alin.(8).

(10) În cazul în care, urmare a reanalizării măsurii custodiei publice se constată că nu există posibilitatea îndepărtării sub escortă a străinului, în perioada pentru care a fost dispusă măsura custodiei publice, Oficiul Român pentru Imigrări sau, după caz, instanța de judecată, dispune încetarea măsurii și acordarea tolerării pe teritoriul României.

(11) Străinii împotriva cărora s-a dispus luarea în custodie publică, în condițiile prevăzute la alin. (2), pot depune, în termen de 5 zile, plângere la curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află locul de cazare, care este obligată să o soluționeze în termen de 3 zile de la data primirii, hotărârea instanței fiind definitivă și irevocabilă. Plângerea nu este suspensivă de executare.

(12) Contestarea măsurii luării în custodie publică nu suspendă punerea în executare a măsurii îndepărtării sub escortă de pe teritoriul României.

(13) În situația în care, ulterior luării în custodie publică a unui străin, se constată existența unuia dintre cazurile prevăzute la art.92 alin.(1) sau art.92¹ alin.(1) ori acesta formulează pentru prima dată o cerere pentru acordarea unei forme de protecție, măsura luării în custodie publică încetează de drept. La formularea unei a doua cereri, măsura luării în custodie publică încetează la data acordării accesului la o nouă procedură.

(14) Fac excepție de la prevederile alin.(8) situațiile în care, pentru rațiuni de siguranță națională sau ordine publică, se impune îndepărtarea străinilor de pe teritoriul României sau menținerea străinului în custodie publică până la finalizarea procedurii pentru acordarea statutului de refugiat.”

134. După articolul 97 se introduce un nou articol, art. 97¹, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 97¹

Disponerea de măsuri derogatorii în situații excepționale

(1) În situațiile în care trebuie returnați un număr excepțional de mare de străini, caz care reprezintă o sarcină neprevăzută și dificilă pentru capacitatea de primire a centrelor de cazare sau pentru propriul personal, Oficiul Român pentru Imigrări poate dispune și aplica măsuri derogatorii de la prevederile art.97, art. 98 alin.(1) și (2) și art.101 alin.(3), atâta timp cât situația excepțională durează.

(2) Oficiul Român pentru Imigrări informează Comisia Europeană cu privire la măsurile dispune potrivit alin.(1), precum și la încetarea aplicării acestora.”

135. După alineatul (4) al articolului 98 se introduce un nou alineat, alin.(5) cu următorul cuprins:

„(5) Organizațiilor și organismelor naționale, internaționale și neguvernamentale cu atribuții în domeniul migrației li se asigură posibilitatea de a vizita centrele de cazare, pe baza protocoalelor încheiate cu Oficiul Român pentru Imigrări sau a unei autorizări prealabile.”

136. Alineatul (7) al articolului 99 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Minorii introduși în centrele de cazare care însoțesc cel puțin unul dintre părinți sau reprezentantul legal, luați în custodie publică, au acces gratuit la sistemul de învățământ obligatoriu.”

137. Alineatul (2) al articolului 101 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pe toată perioada cât străinii se află în custodie publică, deplasarea în afara centrelor se va efectua sub escortă.”

138. După alineatul (2) al articolului 101 se introduce un nou alineat, alin.(3), cu următorul cuprins:

„(3) Familiile luate în custodie publică vor fi cazate separat, asigurându-le un nivel corespunzător de intimitate.”

139. Articolul 103 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 103

Situații de tolerare pe teritoriul României

(1) Străinii prevăzuți la art. 102 alin.(1) pot fi tolerați în următoarele situații:

- a) atunci când se află în situațiile prevăzute la art.15 alin.(1) și nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege pentru acordarea unui permis de ședere;
- b) atunci când a încetat măsura custodiei publice dispusă împotriva lor;
- c) atunci când prezența temporară pe teritoriul României a acestora este cerută de interese publice importante. În acest caz, tolerarea se acordă la solicitarea autorităților sau instituțiilor publice;
- d) atunci când a fost dispusă suspendarea executării măsurii îndepărtării de pe teritoriul României;
- e) atunci când există motive serioase să se considere că străinii sunt victime ale traficului de ființe umane. În acest caz, tolerarea se acordă la solicitarea procurorului sau a instanței de judecată;
- f) atunci când Oficiul Român pentru Imigrări constată că aceștia se află în imposibilitatea de a părăsi temporar România din alte motive obiective.

(2) În situația în care străinii care îndeplinesc condițiile menționate la alin.(1) fac obiectul unor semnalări introduse în Sistemul de Informații Schengen de către alt stat Schengen în scopul refuzării intrării, tolerarea poate fi acordată numai pentru motive justificate, în special din motive umanitare sau datorită obligațiilor internaționale și numai în urma consultării statului Schengen care a introdus semnalarea, în conformitate cu procedura prevăzută în Manualul Sirene.”

140. Alineatul (6) al articolului 104 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Străinul este obligat să se prezinte periodic, la un interval de 60 de zile sau ori de câte ori este chemat, la formațiunea teritorială a Oficiului Român pentru Imigrări care i-a acordat tolerarea și să anunțe orice schimbare a reședinței.”

141. Alineatul (9) al articolului 104 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) În cazul străinilor prevăzuți la art.103 alin.(1) lit. b), dacă au dispărut motivele pentru care nu au putut fi îndepărtați de pe teritoriul României în perioada de custodie publică anterioară, aceștia pot fi luați din nou în custodie publică, în condițiile art.97 alin.(2), în vederea îndepărtării de pe teritoriul României.”

142. Alineatul (2) al articolului 105 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Măsura prevăzută la alin.(1) poate fi dispusă de Oficiul Român pentru Imigrări sau de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, în condițiile legii, și în situația în care străinul nu a făcut obiectul unei măsuri de îndepărtare sau împotriva străinilor prevăzuți la art.8 alin.(1) lit. b) – d) și alin.(2) lit. a) – b¹).”

143. Alineatul (4) al articolului 105 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Instituirea măsurii interzicerii intrării în România se comunică străinilor, în scris, de către organul care a luat măsura și conține motivarea în fapt și în drept, precum și informațiile privind căile de atac posibile.”

144. Alineatul (6) al articolului 105 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Toate cazurile în care a fost dispusă interzicerea intrării în România vor fi introduse în Sistemul Național de Evidență a Străinilor de către Ministerul Administrației și Internelor, prin Oficiul Român pentru Imigrări.”

145. După alineatul (2) al articolului 106 se introduc două noi alineate, alin.(2¹) și (2²), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul străinilor cărora le-a fost revocată sau anulată viza sau dreptul de ședere pentru nerespectarea scopului declarat în fața autorităților, durata interdicției va fi de 6 luni.

(2²) În cazul străinilor care au solicitat sau au obținut viza ori un drept de ședere temporară sau un drept de ședere pe termen lung prin folosirea de informații false, documente false sau falsificate ori alte mijloace ilegale, durata interdicției va fi de 2 ani.”

146. După alineatul (3) al articolului 106 se introduce un nou alineat, alin.(3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Împotriva străinilor care au intrat în România în perioada de interdicție, durata interdicției va fi cea dispusă anterior dar nu mai mică de 5 ani.”

147. La articolul 106 alineatul (5), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) 5 ani - pentru străinii prevăzuți la art.8 alin.(2) lit. a) – b¹).”

148. După alineatul (5) al articolului 106 se introduce un nou alineat, alin.(6), cu următorul cuprins:

„(6) În cazuri temeinic justificate, la solicitarea străinilor care dovedesc că au părăsit teritoriul României cu respectarea deplină a deciziei de returnare, Oficiul Român pentru Imigrări poate retrage sau suspenda interdicția de intrare în România.”

149. La articolul 107, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) permis de ședere temporară, străinului căruia i s-a acordat sau după caz i s-a prelungit dreptul de ședere temporară. Pentru străinul căruia i s-a acordat, sau după caz, i s-a prelungit dreptul de ședere și de muncă în vederea ocupării unui loc de muncă înalt calificat, în permisul de ședere se înscrie mențiunea „Cartea Albastră a UE.”

150. La articolul 107, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) permis de ședere pe termen lung străinului căruia i s-a acordat dreptul de ședere pe termen lung.”

151. După alineatul (2) al articolului 109 se introduce un nou alineat, alin.(3), cu următorul cuprins:

„(3) Cartea Albastră a UE are o valabilitate între 1 și 4 ani. În cazul în care contractul de muncă prevede o perioadă mai mică decât această perioadă, Cartea Albastră a UE se eliberează sau se reînnoiește pentru durata contractului de muncă, plus trei luni.”

152. După alineatul (2) al articolului 110 se introduce un nou alineat, alin.(2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În permisele de ședere pe termen lung eliberate titularilor unui drept de ședere pe termen lung obținut ca urmare a deținerii unei Cărți Albastre a UE se înscrie mențiunea „Fost posesor de Carte Albastră a UE.”

153. După alineatul (1) al articolului 114 se introduce un nou alineat, alin.(1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Cererea pentru eliberarea cărții de rezidență permanentă se depune de către titularul dreptului de ședere pe termen lung la formațiunea teritorială a Oficiului Român pentru Imigrări în a cărei rază de competență locuiește în mod legal solicitantul și trebuie să fie însoțită de următoarele documente:

a) documentul de trecere a frontierei de stat, în original și în copie;

b) documentele care dovedesc deținerea în mod legal a spațiului de locuit la adresa la care străinul declară că are domiciliul pe teritoriul României, în original și în copie;

c) documente care să ateste calitatea de membru de familie al unui cetățean român.”

154. CAPITOLUL VII – „Prelucrarea și protecția datelor personale ale străinilor”, respectiv articolul 126 și articolul 127 se abrogă.

155. După articolul 128 se introduce un nou articol, art. 128¹, cu următorul cuprins:

„Posesorul Cărții Albastre a UE căruia i s-a respins cererea de mutare în al doilea stat membru, va fi readmis imediat, fără formalități pe teritoriul primului stat. Readmisia va fi acceptată imediat, fără formalități și pentru membrii de familie ai acestuia.”

156. Denumirea marginală a articolului 130 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Acordarea dreptului de ședere temporară pentru străinii victime ale traficului de persoane, ale traficului de migranți, ale infracțiunii prevăzute la art.141 sau ale infracțiunilor prevăzute de art. 27¹ lit. c) și e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.56/2007.”

157. Partea introductivă a alineatului (1) al articolului 130 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Străinilor victime ale traficului de persoane, ale traficului de migranți, ale infracțiunii prevăzute la art.141 sau ale infracțiunilor prevăzute de art. 27¹ lit. c) și e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.56/2007, li se poate acorda un permis de ședere temporară, chiar dacă au intrat ilegal în România, la solicitarea procurorului sau a instanței de judecată, în următoarele condiții:”

158. După alineatul (4) al articolului 130 se introduce un nou alineat, alin.(5), cu următorul cuprins:

„(5) În cazul în care persoanelor de la alin.(1) nu le-a fost acordat un drept de ședere pe teritoriul României acestea nu pot face obiectul unei interdicții de intrare pe teritoriul României decât dacă reprezintă o amenințare pentru ordinea publică ori securitatea națională sau nu au respectat decizia de returnare.”

159. La articolul 131 alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) îndepărtarea unui minor neînsoțit se poate face doar dacă minorul este trimis părinților, atunci când aceștia au fost identificați și nu au reședința pe teritoriul României, membrilor familiei, cu acordul acestora, tutorelui desemnat sau unor centre de primire corespunzătoare în statul de returnare.”

160. La articolul 135, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) cu amendă de la 8000 lei la 15000 lei cea prevăzută la pct.1, calculată pentru fiecare străin transportat.”

161. La articolul 143, după litera a) se introduce o nouă literă, lit. a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) să solicite instituțiilor specializate, efectuarea unor constatări tehnico-științifice în situația în care există motive întemeiate să se creadă că viza, intrarea sau prelungirea dreptului de ședere pe teritoriul României au fost obținute de străin în mod fraudulos;”

162. La articolul 143, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) să legitimeze, să depisteze, să preia de la sediile altor autorități și să conducă la sediul formațiunilor teritoriale pe străinii care încalcă dispozițiile legale privind regimul străinilor în România sau pe cei a căror identitate nu poate fi stabilită, să verifice și să ia măsurile legale în cel mult 24 de ore de la depistare;”

163. La articolul 143, după litera b) se introduce o nouă literă, lit. b¹) cu următorul cuprins:

„b¹) să solicite de la organele abilitate, în vederea realizării atribuțiilor conferite de lege, efectuarea de constatări tehnico-științifice, în vederea stabilirii identității străinului.”

164. Alineatul (1) al articolului 144 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Cheltuielile ocazionate de îndepărtarea de pe teritoriul României a străinilor care dispun de mijloace financiare se suportă de către aceștia, cu condiția ca după achitarea acestor cheltuieli, să le rămână o sumă echivalentă cu minim 50 euro, necesară acoperirii cheltuielilor proprii pe timpul îndepărtării.”

165. După articolul 144 se introduce un nou articol, art. 144¹, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 144¹

Acordarea codului numeric personal

(1) Fiecărui străin căruia i s-a prelungit dreptul de ședere temporară sau i s-a acordat dreptul de ședere pe termen lung i se atribuie de către Oficiul Român pentru Imigrări un cod numeric personal, care se înscrie în permisul de ședere.

(2) La solicitarea justificată a instituțiilor publice interesate, Oficiul Român pentru Imigrări poate atribui un cod numeric personal și străinilor care nu beneficiază de un drept de ședere pe teritoriul României obținut în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, pentru exercitarea anumitor drepturi și obligații legale și numai cu acordul expres al acestora.

(3) În cazuri justificate, Oficiul Român pentru Imigrări poate atribui un cod numeric personal și străinilor cărora li s-a acordat tolerarea rămânerii pe teritoriul României, la solicitarea acestora. Atribuirea codului numeric personal se realizează după ce Oficiul Român pentru Imigrări stabilește identitatea solicitantului pe baza documentelor prezentate ori a verificărilor efectuate.”

Art. II - În tot cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr.194/2002, republicată, cu completările ulterioare, sintagma „permis de ședere permanentă” se înlocuiește cu sintagma „permis de ședere pe termen lung”, iar sintagma „drept de ședere permanentă” se înlocuiește cu sintagma „drept de ședere pe termen lung”.

Art. III - De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen în temeiul deciziei Consiliului emisă în acest sens, Ordonanța de urgență a Guvernului nr.194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, după litera g¹) se introduce o nouă literă, lit. g²), cu următorul cuprins:

„g²) viza de scurtă ședere – viza uniformă astfel cum este definită la art.2 pct.3 din Codul de vize și viza cu valabilitate teritorială limitată astfel cum este definită la art.2 pct.4 din Codul de vize.”

2. La articolul 2, lit. h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) viza de tranzit aeroportuar – are înțelesul stabilit la art.2 pct.5 din Codul de vize.”

3. După alineatul (2) al articolului 11 se introduc trei noi alineate, alin.(3) – (5), cu următorul cuprins:

„(3) Străinii care se află în posesia unei vize eliberate de un stat Schengen în condițiile Codului de vize, cu excepția vizelor care fac obiectul unei limitări pentru teritoriul României, pot intra și rămâne în România cu respectarea valabilității vizei și a perioadei de ședere acordată prin viza respectivă.

(4) Străinilor care nu au obligația obținerii vizei în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr.539/2001 al Consiliului de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viza pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 81 din 21 martie 2001, li se permite intrarea pe teritoriul României și pot să rămână pentru o perioadă de maxim 3 luni în decurs de 6 luni de la data primei intrări pe teritoriul oricărui stat Schengen.

(5) Străinilor posesori ai vizelor de lungă ședere sau ai permiselor de ședere eliberate de alte state Schengen, li se permite intrarea pe teritoriul statului român și pot să rămână pentru o perioadă de maxim 3 luni în decurs de 6 luni, calculată pentru toată durata șederii efective pe teritoriile celorlalte state Schengen, altele decât cel care le-a eliberat viza de lungă ședere, respectiv permisul de ședere.”

4. Partea introductivă a art.20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Autoritățile române acordă următoarele tipuri de vize:”

5. La articolul 20, litera b) se abrogă.

6. Articolul 22 se abrogă.

7. Articolul 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 23

Viza de scurtă ședere

(1) Viza de scurtă ședere se acordă în condițiile și pentru scopurile prevăzute de Codul de vize.”

8. Articolul 26 se abrogă.

9. Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 27

Acordarea vizei

(1) Autoritățile române acordă străinilor, la cerere, vize dintre cele prevăzute la art.20 în condițiile și pentru scopurile prevăzute în Codul de vize sau în prezenta ordonanță de urgență, după caz.

(2) Ministerul Afacerilor Externe informează Comisia Europeană cu privire la înțelegerile de reprezentare încheiate în temeiul art.8 din Codul de vize.

(3) Lista statelor ai căror cetățeni au nevoie de viză pentru a intra pe teritoriul României este cea prevăzută în anexa nr. I la Regulamentul (CE) nr.539/2001 al Consiliului.

(4) Viza de lungă ședere se acordă numai dacă:

a) sunt îndeplinite condițiile cu privire la intrarea pe teritoriul României, prevăzute la art.6 alin.(1) lit. a), c) - h);

b) nu există vreunul dintre motivele de nepermitere a intrării pe teritoriul României, prevăzute la art.8 alin.(1) lit. b)-d);

- c) pe numele străinului nu a fost introdusă alerta privind refuzul eliberării vizei în Sistemul informatic integrat pe probleme de migrație, azil și vize;
 - d) nu există motive să se considere că viza este solicitată în scopul migrării ilegale;
 - e) străinul nu a fost condamnat definitiv pentru infracțiuni săvârșite în străinătate, incompatibile cu scopul pentru care solicită acordarea vizei;
 - f) sunt îndeplinite condițiile generale prevăzute în prezenta secțiune, precum și condițiile speciale de acordare a vizei în funcție de scopul pentru care este solicitată.
- (5) În situația în care străinii nu îndeplinesc condițiile menționate la alin.(4) lit. a) deoarece fac obiectul unor semnalări introduse în Sistemul de Informații Schengen de către alt stat Schengen în scopul refuzării intrării, viza de lungă ședere se acordă numai pentru motive justificate, în special din motive umanitare sau datorită obligațiilor internaționale și numai în urma consultării statului Schengen care a introdus semnalarea, în conformitate cu procedura prevăzută în Manualul Sirene.”

10. Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 28

Condiții cu privire la valabilitatea documentelor de călătorie

- (1) Condițiile cu privire la valabilitatea documentului de călătorie pe care urmează să fie aplicată viza de tranzit aeroportuar sau viza de scurtă ședere sunt cele prevăzute la art.12 din Codul de vize.
- (2) Condițiile cu privire la valabilitatea documentului de călătorie prevăzute la art.12 din Codul de vize se aplică și pentru documentele de călătorie în care urmează să fie aplicată viza de lungă ședere.”

11. După articolul 28 se introduce un nou articol, art. 28¹, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 28¹

Condiții cu privire la solicitarea vizei de tranzit aeroportuar și a vizei de scurtă ședere

Condițiile cu privire la depunerea cererilor pentru acordarea vizei de tranzit aeroportuar sau a vizei de scurtă ședere, precum și cele referitoare la admisibilitatea acestor cereri sunt cele prevăzute la art.9 și art.10, respectiv art.19 din Codul de vize.”

12. Articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 29

Condiții cu privire la solicitarea vizei de lungă ședere

- (1) Cererea de acordare a vizei de lungă ședere trebuie să fie însoțită de documentul de trecere a frontierei de stat, care îndeplinește condițiile de valabilitate potrivit art.28 alin.(2), în care să poată fi aplicată viza, de documente care să justifice scopul și condițiile călătoriei, precum și de dovada că posedă mijloace de întreținere pe timpul șederii în România și pentru a părăsi teritoriul României.
- (2) Pot fi acceptate ca dovadă a mijloacelor de întreținere sumele de bani în valută convertibilă, cecuri de călătorie, carnet de cec asupra unui cont în devize, cărți de credit cu extrasul de cont pentru acestea, emis cu cel mult două zile înaintea solicitării vizei de lungă ședere, sau orice alte mijloace care dovedesc existența resurselor financiare corespunzătoare.
- (3) La depunerea cererii de acordare a vizei de lungă ședere, solicitantul este, de regulă, chemat la interviu.
- (4) Cererea de acordare a vizei de lungă ședere nu se preia în următoarele cazuri:
 - a) nu este însoțită de documentele prevăzute la alin.(1);
 - b) în urma interviului nu s-a demonstrat buna-credință a solicitantului sau a rezultat că străinul nu îndeplinește condițiile generale și speciale pentru acordarea vizei de lungă ședere prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.
- (5) La solicitarea vizei de lungă ședere străinii trebuie să se prezinte personal la autoritățile competente să acorde viza.
- (6) Pot face excepție de la prevederile alin.(3) și (5) personalitățile marcante ale vieții sociale, culturale, politice sau economice, străinii care trebuie să parcurgă o distanță foarte mare pentru a se prezenta la misiunea diplomatică sau la oficiul consular și numai dacă nu există dubiu cu privire la buna-credință a solicitantului, precum și grupurile organizate, când un organism recunoscut și demn de încredere răspunde de buna-credință a solicitanților.”

13. Articolul 30 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 30

Autoritățile competente să acorde viza

„(1) Viza de tranzit aeroportuar și viza de scurtă ședere se acordă de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României:

- a) fără aprobarea prealabilă a Centrului Național de Vize, pentru străinii care provin din statele prevăzute în lista menționată la art. 27 alin.(3), pentru care nu este necesară procedura invitației;
- b) cu aprobarea prealabilă a Centrului Național de Vize, pentru străinii care provin din statele menționate în lista prevăzută la art.37 alin. (2).
- (2) În vederea aprobării cererilor pentru acordarea vizelor de scurtă ședere, Centrul Național de Vize solicită avizul Oficiului Român pentru Imigrări numai în cazurile stabilite prin protocol aprobat prin ordin comun al ministrului afacerilor externe și al ministrului administrației și internelor.
- (3) Avizul Oficiului Român pentru Imigrări prevăzut la alin.(2) constată îndeplinirea condițiilor prevăzute la art.6 alin.(1) lit. a), e), g) și h) și art. 8 alin.(1) lit. b) - d).
- (4) Oficiul Român pentru Imigrări emite avizul prevăzut la alin.(2) în termen de până la 7 zile lucrătoare de la data primirii solicitării Centrului Național de Vize. În situații temeinic justificate, termenul poate fi prelungit cu până la 7 zile lucrătoare.
- (5) Viza de tranzit aeroportuar și viza de scurtă ședere se acordă de către autoritățile competente ale altor state Schengen, potrivit înțelegerilor de reprezentare încheiate în temeiul art.8 din Codul de vize.
- (6) Viza de scurtă ședere se acordă de către organele poliției de frontieră, la punctele de trecere a frontierei externe, potrivit prevederilor art.35 și 36 din Codul de vize.
- (7) Viza de lungă ședere se acordă de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României, cu aprobarea Centrului Național de Vize, numai după obținerea avizului Oficiului Român pentru Imigrări.
- (8) Avizul Oficiului Român pentru Imigrări prevăzut la alin.(7) constată îndeplinirea condițiilor prevăzute la art.6 alin.(1) lit. a), e), g) și h), art.8 alin.(1) lit. b) - d) și art. 27 alin. (4) lit. c) și d), precum și a condițiilor speciale pentru fiecare tip de viză de lungă ședere.
- (9) Oficiul Român pentru Imigrări emite avizul prevăzut la alin.(7) în termen de până la 30 de zile de la data primirii solicitării Ministerului Afacerilor Externe. În cazuri temeinic justificate, când este necesară o examinare mai aprofundată a cererii, termenul poate fi prelungit cu 15 zile.
- (10) Viza de lungă ședere pentru străinii care sunt membri de familie ai cetățenilor români se acordă de misiunile diplomatice și de oficiile consulare ale României, fără plata taxelor consulare.”

14. Articolul 31 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 31

Soluționarea cererilor de viză

- (1) Condițiile în care se soluționează cererile pentru acordarea vizei de tranzit aeroportuar sau a vizei de scurtă ședere sunt cele prevăzute la art.23 din Codul de vize.
- (2) Cererile pentru acordarea vizei de lungă ședere se soluționează în sensul acordării vizei de lungă ședere sau în sensul refuzului acordării vizei de lungă ședere, în termen de până la 60 de zile de la data depunerii acestora, în urma verificării îndeplinirii condițiilor generale și speciale stabilite de prezenta ordonanță de urgență.
- (3) Decizia prin care se refuză acordarea vizei de lungă ședere se comunică solicitantului împreună cu motivele pe care aceasta se întemeiază.
- (4) Decizia prin care se refuză acordarea vizei de tranzit aeroportuar, a vizei de scurtă ședere sau a vizei de lungă ședere poate fi atacată în condițiile legii contenciosului administrativ.”

15. Articolul 32 se abrogă.

16. Partea introductivă a alineatului (2) al articolului 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Autoritățile prevăzute la alin.(1) pot lua măsura anulării vizei de lungă ședere în următoarele situații:”

17. După alineatul (2) al articolului 33 se introduce un nou alineat, alin.(2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Situațiile în care autoritățile prevăzute la alin.(1) anulează sau revocă vizele de tranzit aeroportuar sau vizele de scurtă ședere sunt cele prevăzute la art.34 din Codul de vize.”

18. Partea introductivă a alineatului (3) al articolului 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Măsura revocării vizei de lungă ședere poate fi dispusă de către autoritățile prevăzute la alin. (1) în următoarele situații:”

19. După alineatul (4) al articolului 33 se introduce un nou alineat, alin.(4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Decizia de anulare sau, după caz, de revocare a vizei de tranzit aeroportuar sau a vizei de scurtă ședere se comunică străinului de către autoritățile și în situațiile prevăzute la alin.(4) utilizând formularul din anexa VI la Codul de vize.”

20. Alineatul (5) al articolului 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Anularea sau revocarea vizelor de tranzit aeroportuar, a vizelor de scurtă ședere și a vizelor de lungă ședere se materializează pe colantul de viză prin realizarea operațiunilor prevăzute la art.34 alin.(5) din Codul de vize.”

21. După alineatul (5) al articolului 33 se introduce un nou alineat, alin.(5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) În situația anulării sau revocării vizei emise de un alt stat Schengen, autoritatea care a dispus măsura comunică acest lucru Direcției generale afaceri consulare din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, în vederea informării statului emitent.”

22. Alineatul (6) al articolului 33 se abrogă.

23. După articolul 33 se introduce un nou articol, articolul 33¹, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 33¹

Prelungirea valabilității vizei de scurtă ședere sau a dreptului de ședere conferit străinului prin viză

(1) Durata valabilității și/sau a dreptului de ședere stabilit prin viza de scurtă ședere eliberată de autoritățile române sau de către un alt stat Schengen, poate fi prelungită în condițiile art. 33 din Codul de vize.

(2) Autoritatea națională competentă să prelungească viza menționată la alin.(1), aplicată pe pașapoartele simple, este Oficiul Român pentru Imigrări și formațiunile teritoriale ale acestuia iar pentru cele aplicate pe pașapoartele de serviciu sau diplomatice este Ministerul Afacerilor Externe.”

24. Titlul Secțiunii a 4-a de la Capitolul III se modifică și va avea următorul cuprins:

“Condiții speciale de acordare a vizelor de tranzit aeroportuar și a vizelor de scurtă ședere”

25. Alineatul (1) al articolului 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Viza de tranzit aeroportuar se acordă de misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României, cu aprobarea prealabilă a Direcției generale afaceri consulare din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, în condițiile stabilite de Codul de vize.”

26. Articolul 35 se abrogă.

27. Articolul 36 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 36

Documente necesare obținerii vizei de scurtă ședere

În funcție de scopul pentru care a fost solicitată viza de scurtă ședere, este necesară prezentarea de către străin a unor documente justificative în conformitate cu art. 14 și anexa II din Codul de vize.”

28. Alineatul (1) al articolului 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Acordarea vizelor de scurtă ședere străinilor proveniți din statele menționate în lista prevăzută la art.27 alin.(3) pentru care este stabilită procedura invitației se face cu respectarea condițiilor pentru acordarea acestora și a prevederilor speciale din prezenta secțiune.”

29. Alineatul (1) al articolului 39 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Forma, conținutul și elementele de siguranță ale formularului invitației prevăzute de prezenta secțiune se stabilesc de către Ministerul Administrației și Internelor, cu avizul Ministerului Afacerilor Externe, cu respectarea prevederilor art.14 alin.(4) din Codul de vize. Ministerul Administrației și Internelor comunică Comisiei Europene modelul formularului și asigură, prin Oficiul Român pentru Imigrări, confecționarea acestora.”

30. La articolul 40 alineatul (2), litera c) se abrogă.

31. La articolul 40 alineatul (2), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) străinii care au aplicat în documentul de trecere a frontierei de stat vize ale statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European, ale statelor părți la Acordul Schengen sau ale statelor pentru ai căror cetățeni nu există obligativitatea vizei de intrare în aceste state.”

32. După alineatul (2) al articolului 40 se introduce un nou alineat, alin.(3), cu următorul cuprins:

„(3) Vizele acordate de autoritățile române străinilor prevăzuți la alin.(2) lit. d) și e) nu pot depăși valabilitatea vizelor aplicate în documentele acestora sau valabilitatea permiselor de ședere ai căror titulari sunt.”

33. După alineatul (2) al articolului 50 se introduce un nou alineat, alin.(2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În situația în care străinii nu îndeplinesc condițiile menționate la alin. (2) deoarece fac obiectul unor semnalări introduse în Sistemul de Informații Schengen de către alt stat Schengen în scopul refuzării intrării, dreptul de ședere poate fi prelungit dar numai pentru motive justificate, în special din motive umanitare sau datorită obligațiilor internaționale și numai în urma consultării statului Schengen care a introdus semnalarea, în conformitate cu procedura prevăzută în Manualul Sirene.”

34. După alineatul (1) al articolului 71 se introduce un nou alineat, alin.(1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În situația în care străinii îndeplinesc condițiile menționate la alin. (1), dar fac obiectul unor semnalări introduse în Sistemul de Informații Schengen de către alt stat Schengen în scopul refuzării intrării, dreptul de ședere permanentă se acordă numai pentru motive justificate, în special din motive umanitare sau datorită obligațiilor internaționale și numai în urma consultării statului Schengen care a introdus semnalarea, în conformitate cu procedura prevăzută în Manualul Sirene.”

35. După alineatul (2) al articolului 105 se introduce un nou alineat, alin.(2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În situația în care străinul împotriva căruia se intenționează luarea măsurii interzicerii intrării, posedă permis de ședere eliberat de un alt stat Schengen, se declanșează consultarea statului emitent al permisului, în conformitate cu procedura prevăzută în Manualul Sirene.”

ART. IV – Ordonanța de urgență a Guvernului nr.56/2007 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.424 din 26 iunie 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.134/2008, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) autorizație de muncă – documentul oficial eliberat în condițiile legii, care dă dreptul titularului să fie încadrat în muncă sau detașat în România la un singur angajator și pe o singură funcție.”

2. La articolul 2, litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) personal cu calificare specială - profesorii universitari, cercetătorii și personalul științific care desfășoară în România o activitate academică sau o activitate de cercetare în cadrul universităților, instituțiilor de educație și cercetare, autorităților și instituțiilor din sistemul administrației publice centrale.”

3. La articolul 2, după litera h) se introduc opt noi litere, lit. i) – p), cu următorul cuprins:

„i) angajator – persoana juridică sau persoana fizică cu sediul, respectiv domiciliul, în România ori sucursala, filiala, agenția sau reprezentanța din România a unei persoane juridice străine cu sediul în străinătate, autorizată potrivit legii, care încadrează forță de muncă în condițiile legii;

j) condiții de muncă extrem de abuzive – înseamnă condițiile de lucru, inclusiv cele generate de discriminări de gen sau de altă natură, care prezintă deosebiri flagrante față de condițiile de muncă de care beneficiază lucrătorii angajați legal și care afectează, de exemplu, sănătatea și siguranța angajaților și sunt contrare demnității umane;

k) loc de muncă înalt calificat – locul de muncă al unei persoane care, în scopul exercitării unei activități salariate, reale și efective, în beneficiul sau sub coordonarea altei persoane este plătită și are competențe adecvate și specifice necesare, demonstrate prin calificări profesionale superioare;

l) calificări profesionale superioare – calificările din învățământul superior cu relevanță în profesia sau sectorul specificat în contractul de muncă sau în oferta fermă de angajare;

m) calificare din învățământul superior - orice diplomă, certificat sau alt titlu oficial de calificare emis de către o autoritate competentă prin care se atestă absolvirea unui program de învățământ superior postliceal;

n) programe de învățământ superior postliceal - serie de cursuri, cu durata de minim trei ani, furnizate de o instituție de învățământ recunoscută drept instituție de învățământ superior de către statul în care aceasta se găsește;

- o) experiență profesională - practicarea efectivă și legală a profesiei respective;
- p) lucrătorul înalt calificat - resortisantul unui stat terț titular al unei Cărți Albastre a UE.”

4. La articolul 3 alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) angajatorii au achitate obligațiile către bugetul de stat pe ultimul trimestru.”

5. La articolul 3 alineatul (1), după litera f) se introduce o nouă literă, lit. g), cu următorul cuprins:

„g) angajatorul să nu fi fost sancționat anterior pentru muncă nedeclarată sau angajare ilegală.”

6. Alineatul (2) al articolului 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prevederile alin.(1) lit. a) nu se aplică străinilor care îndeplinesc funcția de administrator într-o societate comercială cu participare străină, în situația în care este o singură persoană numită în această funcție, dacă străinul desfășoară activitatea în calitate de sportiv profesionist, în condițiile existenței unei dovezi că a desfășurat activitate similară în altă țară, solicitanților autorizației pentru lucrătorii sezonieri, solicitanților autorizației pentru muncă nominală, pentru lucrătorii transfrontalieri, precum și străinilor posesori ai unui permis de ședere în scop de studii.”

7. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4 - (1) Autorizația de muncă se eliberează, la cererea angajatorului, de către Oficiul Român pentru Imigrări, prin formațiunile sale teritoriale, dacă se constată îndeplinirea următoarelor condiții:

a) angajatorul prezintă documentele prevăzute de prezenta ordonanță de urgență pentru fiecare tip de autorizație de muncă prin care dovedește că desfășoară o activitate legală în România, că nu are datorii la bugetul de stat pe ultimul trimestru și că a făcut o selecție legală;

b) străinul îndeplinește condițiile speciale de pregătire profesională, experiență în activitate și autorizare, este apt din punct de vedere medical să desfășoare activitatea respectivă, nu are antecedente penale și se încadrează în contingentul anual aprobat prin hotărâre a Guvernului, precum și condițiile prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a), e), g) și h) art.8 alin.(1) lit. b) – d), art.11, art.27 alin.(2) lit. c) și e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu completările ulterioare.

(2) Autorizația de muncă se eliberează în vederea admiterii pe teritoriul României și pentru prelungirea dreptului de ședere pe perioade de cel mult un an.

(3) Autorizația de muncă se eliberează și străinilor care:

a) provin din state cu care România are încheiate acorduri, convenții sau înțelegeri de desființare a vizelor pentru trecerea frontierei în acest scop sau pentru care România a renunțat unilateral la obligativitatea vizelor;

b) beneficiază de drept de ședere temporară pentru reîntregirea familiei, acordat în condițiile stabilite de legislația privind regimul străinilor în România;

c) beneficiază de drept de ședere temporară în scop de studii și solicită încadrarea în muncă în baza unui contract individual de muncă cu timp parțial, cu program de maximum 4 ore pe zi;

d) sunt detașați pe teritoriul României.

(4) Autorizația de muncă nu se acordă străinilor care în ultimii doi ani au avut un drept de ședere pentru desfășurarea de activități comerciale și nu au respectat planul de afaceri, prevăzut la art. 43 alin.(2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.194/2002, republicată, cu completările ulterioare.”

8. La articolul 5, literele d) și h) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) străinii care desfășoară activități didactice, științifice sau alte categorii de activități specifice cu caracter temporar în instituții de profil acreditate din România, în baza unor acorduri bilaterale, sau ca titular al unui drept de ședere pentru desfășurarea de activități de cercetare științifică și personalul cu calificare specială, în baza ordinului ministrului educației, cercetării și tineretului, precum și străinii care desfășoară activități artistice în instituții de cultură din România, în baza ordinului ministrului culturii și cultelor;

h) străinii angajați ai persoanelor juridice cu sediul în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European ori în Confederația Elvețiană, detașați în România, cu condiția prezentării permisului de ședere din acel stat.”

9. La articolul 6 alineatul (1), după litera g) se introduce o nouă literă, lit. h), cu următorul cuprins:

„h) autorizația de muncă pentru lucrătorii înalt calificați – dă dreptul titularului să fie încadrat în muncă pe baza unui contract de muncă valabil, încheiat pe o perioadă de cel puțin un an, la o persoană fizică sau juridică din România, pe un loc de muncă înalt calificat.”

10. La articolul 7 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) certificatul de înmatriculare de la Oficiul Național al Registrului Comerțului, în copie și în original;”

11. La articolul 7 alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) certificatul de atestare fiscală emis de administrația finanțelor publice în a cărei rază teritorială angajatorul își are sediul social, privind achitarea obligațiilor către bugetul de stat la sfârșitul trimestrului încheiat anterior depunerii cererii;”

12. La articolul 7 alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) adeverința eliberată de agenția pentru ocuparea forței de muncă în a cărei rază teritorială își are sediul angajatorul, cu privire la forța de muncă disponibilă pentru locul de muncă vacant comunicat de angajator potrivit dispozițiilor legale, cu cel mult 90 de zile anterior depunerii cererii;”

13. La articolul 7 alineatul (1), litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„i) curriculum vitae al străinului, care să conțină și declarația pe propria răspundere a acestuia că este apt din punct de vedere medical pentru a fi încadrat în muncă și că are cunoștințe minime de limba română;”

14. La articolul 7 alineatul (1), după litera i) se introduce o nouă literă, lit. i¹), cu următorul cuprins:

„i¹) cazierul judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică, eliberat de autoritățile din țara de origine sau reședință.”

15. La articolul 7 alineatul (1), după litera m) se introduce o nouă literă, lit. n), cu următorul cuprins:

„n) atestatul de certificare a calificării profesionale necesare ocupării funcției pentru care se solicită eliberarea autorizației de muncă, eliberat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.”

16. Articolul 8 se abrogă.

17. Partea introductivă a alineatului (1) al articolului 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„În vederea obținerii autorizației de muncă pentru lucrătorii sezonieri, angajatorul, persoană juridică din România ori o reprezentanță, sucursală sau filială a unei persoane juridice cu sediul în străinătate, va depune la Oficiul Român pentru Imigrări o cerere motivată privind necesitatea încadrării în muncă a străinului, însoțită de documentele prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. a)-d), i), l) și m), precum și de:”

18. Partea introductivă a alineatului (2) al articolului 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Pentru obținerea autorizației de muncă pentru lucrătorii sezonieri, angajatorul persoană fizică va depune la Oficiul Român pentru Imigrări o cerere motivată, însoțită de documentele prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. d), i), l) și m), precum și de:”

19. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14

(1) Pentru obținerea autorizației de muncă pentru lucrătorii detașați, angajatorul, persoană juridică din România, o reprezentanță, sucursală sau filială a unei persoane juridice cu sediul în străinătate, la o unitate ori o întreprindere care aparține unui grup de întreprinderi situată pe teritoriul României, va depune o cerere motivată, însoțită de documentele prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. a), b), d) și i), precum și de:

a) copia documentului valabil de trecere a frontierei, al străinului;

b) copia contractului individual de muncă, înregistrat la autoritățile competente din țara de origine, tradus și legalizat;

c) copia actului de detașare, tradus și legalizat;

d) după caz, copia contractului comercial de prestări de servicii, înregistrat la organul fiscal competent teritorial;

e) atestatul de recunoaștere a studiilor necesare ocupării funcției pentru care se solicită eliberarea autorizației de muncă, eliberat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului sau diplomă de studii eliberată de instituții de învățământ acreditate în România ;

f) atestatul de recunoaștere a calificării profesionale necesare ocupării funcției pentru care se solicită eliberarea autorizației de muncă, eliberat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului;

g) două fotografii 3/4 ale străinului.”

20. După articolul 14 se introduce un nou articol, art. 14¹, cu următorul cuprins:

„Art. 14¹

Pentru obținerea autorizației de muncă pentru lucrătorii înalt calificați, angajatorul, persoană juridică din România, va depune o cerere motivată însoțită de documentele prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. a), b), d), i) și l), precum și de:

- a) copia contractului de muncă valabil sau a unei oferte ferme de angajare pe un loc de muncă înalt calificat, de cel puțin un an, salariul lunar sau anual prevăzut în contractul de muncă trebuie să fie de cel puțin patru ori salariu mediu brut pe economie;
- b) pentru profesiunile nereglementate, copia documentelor care să ateste calificările profesionale relevante obținute în învățământul superior pentru activitatea sau sectorul de activitate menționate în contractul de muncă sau în oferta fermă de angajare, traduse și legalizate;
- c) copia documentului valabil de trecere a frontierei, al străinului;
- d) două fotografii 3/4 ale străinului.”

21. Alineatul (1) al articolului 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Cererea pentru eliberarea autorizației de muncă se soluționează de către Oficiul Român pentru Imigrări în termen de 30 de zile de la data înregistrării acesteia. În cazurile în care, pentru constatarea îndeplinirii condițiilor de obținere a autorizației de muncă, sunt necesare verificări suplimentare, termenul de soluționare a cererii poate fi prelungit cu cel mult 15 zile. Cererea de eliberare a autorizației de muncă formulată de posesorul Cărții Albastre a UE obținută într-un alt stat membru, se soluționează în termen de 15 zile de la data primirii cererii.

22. Alineatul (2) al articolului 15 se abrogă.

23. Alineatul (3) al articolului 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Autorizația de muncă este valabilă pe toată perioada contractului individual de muncă, cu normă întreagă, vizat de Inspectoratul Teritorial de Muncă, pe toată perioada continuării raporturilor de muncă în aceeași funcție și la același angajator.”

24. Alineatele (4), (5) și (6) ale articolului 15 se abrogă.

25. Alineatul (9) al articolului 15, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) Dacă raportul de muncă al străinului încetează înainte de expirarea perioadei pentru care a fost eliberată autorizația de muncă, încadrarea în muncă la alt angajator se poate face numai dacă se obține o nouă autorizație de muncă, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 6 lit. b), c) și f). Cererea pentru eliberarea unei noi autorizații de muncă se va depune la formațiunea competentă teritorială a Oficiului Român pentru Imigrări, în termen de 30 de zile de la data înregistrării încetării raportului de muncă.”

26. Alineatul (10) al articolului 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(10) În cazul neacordării autorizației de muncă, Oficiul Român pentru Imigrări, prin formațiunile sale teritoriale, are obligația de a comunica în scris angajatorului, motivele care au stat la baza acestei decizii.”

27. La articolul 15 după alineatul (11) se introduc trei alineate noi, alin.(12)-(14), cu următorul cuprins:

„(12) Străinului, posesor al unei autorizații de muncă obținută în condițiile art. 4 alin.(3) lit. c), după finalizarea studiilor în România, i se eliberează, la cererea angajatorului, o nouă autorizație de muncă fără a fi necesară îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 7 alin. (1) și fără achitarea taxei prevăzute de art. 20, în situația continuării raporturilor de muncă ale străinului cu același angajator, într-un program de lucru cu normă întreagă.

(13) Refuzul eliberării autorizației de muncă poate fi contestat în termen de 5 zile, de la data comunicării, la curtea de apel în a cărei rază de competență se află formațiunea teritorială care a dispus această măsură. Hotărârea instanței este irevocabilă.

(14) În situația în care angajatorul vacantează o altă funcție, pentru care este selectat un angajat propriu, este necesară obținerea unei noi autorizații de muncă, în condițiile legii. ”

28. La articolul 23 se introduce un nou alineat, alin.(2), cu următorul cuprins:

„(2) În cazul străinilor care pot fi încadrați în muncă sau, după caz, pot presta muncă la persoane fizice sau juridice din România, fără autorizație de muncă, angajatorul trebuie să păstreze, cel puțin pe durata perioadei de angajare, o copie a permisului de ședere sau a documentului de călătorie din care să rezulte legalitatea șederii pe teritoriul României.”

29. La articolul 26, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) primirea la muncă a unui străin fără autorizație de muncă sau permis de ședere în scop de muncă, cu amendă de la 3.000 la 4.000 lei pentru fiecare străin, fără ca amenda să poată depăși 100.000 lei;”

30. La articolul 26, după litera d) se introduce o nouă literă, lit. e) cu următorul cuprins:

„e) neîndeplinirea obligației angajatorului prevăzută la art.23, sau îndeplinirea acesteia cunoscând faptul că documentul prezentat de străin este fals, cu amendă de la 700 la 1.000 lei.”

31. După articolul 27 se introduc două noi articole, art. 27¹ și 27², cu următorul cuprins:

„Art. 27¹

Primirea la muncă a unui străin care nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile de ședere în România, constituie infracțiune și se pedepsește cu amendă de la 50.000 la 200.000 lei, atunci când este săvârșită cu intenție, în fiecare dintre următoarele circumstanțe:

- a) încălcarea este continuă sau este repetată persistent;
- b) încălcarea se referă la angajarea simultană a unui număr important de străini aflați în situație de ședere ilegală;
- c) încălcarea este asociată unor condiții de muncă extrem de abuzive;
- d) încălcarea este comisă de către un angajator care utilizează munca sau serviciile unui străin aflat în situație de ședere ilegală având cunoștință de faptul că acesta este o victimă a traficului de ființe umane;
- e) încălcarea se referă la angajarea ilegală a unui străin minor.

Art. 27²

(1) În fiecare caz în care s-a constatat primirea la muncă a unui străin care nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile de ședere în România, angajatorul este răspunzător pentru plata:

- a) oricărei remunerații restante datorate străinilor angajați ilegal. Cuantumul remunerației se presupune a fi egal cu salariul mediu brut pe economie, cu excepția cazului în care fie angajatorul, fie angajatul poate dovedi contrariul;
- b) unei sume egale cu valoarea tuturor impozitelor și contribuțiilor de asigurări sociale pe care angajatorul le-ar fi plătit dacă străinul ar fi fost angajat legal, inclusiv penalitățile de întârziere și amenzile administrative corespunzătoare;
- c) oricăror cheltuieli determinate de transferul plăților restante în țara în care străinul s-a întors de bunăvoie sau a fost returnat.

(2) În cazurile în care se constată săvârșirea de către angajator a faptei prevăzute de alineatul (1), la sesizarea Oficiului Român pentru Imigrări sau a Inspectoratului Teritorial de Muncă, autoritățile competente pot dispune, în condițiile legii, următoarele măsuri:

- a) pierderea totală sau parțială a dreptului angajatorului de a beneficia de prestații, ajutoare sau subvenții publice, inclusiv de fonduri UE, pentru o perioadă de până la cinci ani;
- b) excluderea angajatorului de la participarea la un contract de achiziții publice pentru o perioadă de până la 5 ani;
- c) recuperarea integrală sau parțială a prestațiilor, ajutoarelor sau subvențiilor publice, inclusiv a fondurilor UE, atribuite angajatorului de-a lungul unei perioade de până la 12 luni înainte de constatarea angajării ilegale;
- d) închiderea temporară sau definitivă a unităților care au servit la comiterea încălcării sau retragerea temporară sau definitivă a unei licențe de desfășurare a activității profesionale în cauză, dacă acest lucru este justificat de gravitatea încălcării.

(3) Atunci când se constată că fapta prevăzută la alin.(1) a fost săvârșită de un subcontractant, atât contractantul principal cât și orice subcontractant intermediar vor fi considerați răspunzători, dacă au avut cunoștință de faptul că subcontractantul angajator angaja străini aflați în situație de ședere ilegală, solidar cu angajatorul, pentru a efectua plățile menționate la alin.(1) lit. a) și c) și art.26 sau în locul subcontractantului angajator ori al contractantului al cărui subcontractant direct este angajatorul.”

Art. V - După articolul 2 al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2007 privind înființarea Oficiului Român pentru Imigrări prin reorganizarea Autorității pentru străini și a Oficiului Național pentru Refugiați, precum și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.424 din 26 iunie 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.347/2007, se introduc șase noi articole, art. 2¹ - 2⁶, cu următorul cuprins:

„Art. 2¹

(1) În scopul aplicării prevederilor legale în domeniul migrației, azilului și integrării sociale a străinilor precum și a legislației relevante în aceste domenii, Oficiul Român pentru Imigrări poate efectua activități de prelucrare a datelor cu caracter personal, în condițiile legii.

(2) Prelucrarea datelor cu caracter personal ale străinilor se efectuează în condițiile stabilite de legislația privind protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date.

Art. 2²

(1) În îndeplinirea atribuțiilor care-i revin, Oficiul Român pentru Imigrări organizează Sistemul Național de Evidență a Străinilor, denumit în continuare SNES, în care păstrează evidențe și înregistrări ale datelor cu caracter personal, precum și alte date obținute ca urmare a exercitării competențelor, potrivit legii.

(2) SNES este format din tipuri de evidențe ținute atât în sistem informatic, cât și prin fondul arhivistic de evidență al cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, străinilor, solicitanților și beneficiarilor unei forme de protecție, după principiul locului de reședință sau al domiciliului.

(3) Componenta informatică a SNES este Sistemul Informatic Integrat pentru Managementul Migrației, Azilului și Vizelor compus din: Sistemul Integrat de Management al Străinilor, Sistemul de Evidență a Azilului și Sistemul Informatic Viza on-line.

Art. 2³

Tipurile de evidențe gestionate în cadrul SNES prin componenta informatică și fondul arhivistic sunt următoarele:

(a) pentru străini: date privind admiterea, șederea și îndepărtarea străinilor pe/de pe teritoriul României, precum și măsuri specifice de control al imigrației;

(b) pentru cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene: date privind exercitarea dreptului la liberă circulație ale cetățenilor din statele membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European sau din Confederația Elvețiană și ale membrilor de familie ai acestora respectiv, rezidența și rezidența permanentă, restrângerea acestor drepturi, precum și îndepărtarea de pe teritoriul României;

(c) date privind străinii solicitanți de azil, ale celor care au dobândit o formă de protecție sau au fost relocați în România, ale străinilor care fac obiectul prevederilor Regulamentului Consiliului CE nr.343/2003 precum și ale străinilor evacuați temporar în România din motive umanitare în baza Acordului între Guvernul României și Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați și Organizația Internațională pentru Migrație, ratificat prin Legea nr.291/2008 pentru ratificarea;

(d) date privind străinii urmăriți penal pentru fapte săvârșite pe teritoriul României.

Art. 2⁴

(1) Cu privire la persoane pot fi prelucrate, după caz, următoarele categorii de date:

a) numele și prenumele;

b) numele și prenumele membrilor de familie;

c) sexul;

d) data și locul nașterii;

e) cetățenia;

f) codul numeric personal;

g) seria și numărul actului de identitate și ale documentelor de stare civilă;

h) semnătura;

i) starea civilă;

j) caracteristici fizice/antropometrice;

k) date biometrice (impresiuni digitale, fotografie digitală);

l) telefon/fax;

m) adresa;

n) profesia;

o) loc de muncă;

p) imagine.

(2) În exercitarea atribuțiilor conferite de lege, Oficiul Român pentru Imigrări poate prelucra și alte date cu caracter personal, cu aplicarea prevederilor legale în domeniul protecției datelor cu caracter personal.

Art. 2⁵

Datele și categoriile de date prevăzute la art. 2⁴ pot fi comunicate, în condițiile legii, următorilor destinatari:

a) persoanei vizate sau reprezentantului legal al acestuia;

b) instituțiilor publice sau autorităților publice, în condițiile în care comunicarea acestora vizează exercitarea prerogativelor de autoritate publică cu care sunt investite precum și organizațiilor neguvernamentale cu competențe în domeniul drepturilor omului;

c) organismelor similare din alte state, pe baza obligațiilor internaționale care revin României.

Art. 2⁶

Tipurile și categoriile de evidențe, regulile privind păstrarea, actualizarea și utilizarea bazei de date prevăzute la art.2² alin.(1) se stabilesc prin ordin al ministrului administrației și internelor, cu respectarea dispozițiilor legale privind protecția datelor, precum și a celor pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date.”

Art. VI – Ordonanța de urgență a Guvernului nr.105/2001 privind frontiera de stat a României, publicată în Monitorul Oficial al României nr.352 din 30 iunie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 243/2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 75, litera b) se abrogă.

2. La articolul 76 alin. (1), litera b) se abrogă.

Prezenta lege transpune Directiva 2009/50/CE a Consiliului privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților din statele terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr.L155 din 18 iunie 2009, Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr.L348 din 24 decembrie 2008 și Directiva 2009/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a standardelor minime privind sancțiunile și măsurile la adresa angajatorilor de resortisanți din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr.L168 din 30 iunie 2009.